

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กันยา สุวรรณแสง. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์อักษรพิทยา, 2532.
- กัลยา วาณิชย์บัญชา. สถิติเพื่อการตัดสินใจ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี, 2539.
- กิตติพงศ์ เวชมาลินนท์. ความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของประชาชนต่อการปกครองท้องถิ่น
รูปสุขาภิบาล : ศึกษากรณีสุขาภิบาลทุ่งคอก อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540.
- ขวัญเรือน กิติวัฒน์. เอกสารการสอนชุดวิชาพฤติกรรมศาสตร์. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมมาธิราช, 2531.
- คณะทำงานด้านอุบัติเหตุบนถนน. การศึกษาเพื่อประเมินผลความรู้ความสามารถของผู้ใช้ทาง.
กรุงเทพมหานคร : 2547.
- จรรยา สุวรรณทัต. ความเชื่อเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็ก. เอกสารการสอนชุดวิชาพัฒนาการเด็ก
และการเลี้ยงดูหน่วยที่ 8-15. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2527.
- จารุพร ไวยนันท์ และทรงศรี สนธิพันธ์. หลักการร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ
พ.ศ. 2535. กรุงเทพมหานคร : 2529.
- ไชยยศ เหมะรัชตะ. 108 ปัญหาประจำวัน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2539.
- นางเยาว์ เขียวสะอาด. ความรู้ทัศนคติและการปฏิบัติของพนักงานคุมประพฤติในงานคุมประพฤติ
ผู้ใหญ่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2542.
- ปรมะ สตะเวทิน. การสื่อสารกระบวนการและทฤษฎี. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ภาพพิมพ์, 2539.
- ปรมะ สตะเวทิน. การสื่อสารเพื่อการพัฒนา. เอกสารการสอนชุดวิชาการสื่อสารเพื่อการพัฒนา
หน่วยที่ 1-8. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2529.
- ปรมะ สตะเวทิน. หลักนิเทศศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์รุ่งเรืองสาสน์, 2529.
- ประพันธ์ ทรัพย์แสง. คำอธิบายพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535.
พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2539.
- ประพีร์ คมนามูล. ความสูญเสียทางเศรษฐกิจเนื่องจากอุบัติเหตุบนถนน: ศึกษาเฉพาะในเขต
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. ทัศนคติ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2520.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. ทัศนคติการวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2520.

พนมเทียน เพชรไผ่. ทัศนยะของวุฒิสมาชิกต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2535.

พนิดา บุญรอด. มาตรการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถวิเคราะห์มาตราตามประมวลกฎหมายแพ่ง
และพาณิชย์กับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถยนต์. วิทยานิพนธ์ปริญญา
โทมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2534.

พรทิพย์ วรกิจ โภคาทร. การวิจัยเพื่อการประชาสัมพันธ์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, 2534.

พรทิพย์ วรกิจ โภคาทร. หลักการและทฤษฎีการสื่อสาร:ผู้รับสาร. เอกสารการสอนชุดวิชาการ
นิเทศศาสตร์. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช, 2532.

พาณิชย์,กระทรวง. กรมการประกันภัย. สารความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัย
จากรถ พ.ศ.2535. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงพาณิชย์ กรมการประกันภัย, 2540.

พาณิชย์,กระทรวง. กรมการประกันภัย. พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535.
แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่2และฉบับที่3). กรุงเทพมหานคร : กระทรวงพาณิชย์ กรมการ
ประกันภัย, (ม.ป.ป.)

พาณิชย์,กระทรวง. กรมการประกันภัย. กรมการประกันภัย 19 ปี. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์อักษรไทย, 2541.

พิพัฒน์ ทองผดุงโรจน์. ความรู้ ทัศนคติและการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของสาธารณสุขอำเภอ
ตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร ยา และสารระเหย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
คณะวิทยาศาสตร์ ภาควิชาสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2537.

ไพศาล หวังพานิช. การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2526.

ภาวิณี อามาตย์ทัต. งานสังคมสงเคราะห์กับแนวคิดการพิทักษ์ผลประโยชน์ของผู้ด้อยโอกาส
การศึกษาถึงความเข้าใจและการยอมรับของนักสังคมสงเคราะห์วิชาชีพในประเทศไทย.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
2528.

มลฤดี จินดาอนันต์ยศ. การใช้สิทธิการรักษาพยาบาลของผู้ประสบภัยจากรถตามพระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535 : ศึกษากรณี โรงพยาบาลสมุทรสาคร. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการบริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม
คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2545.

- มานพ วีระอาชากุล. ความรู้ ความเข้าใจบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการสภาตำบล : ศึกษารณีสภาตำบลจังหวัดแพร่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2545.
- มาลินี จุฑะรพ. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์พิทยวิสุทธิ, 2537.
- แม่นมาศ ชวลิต. ปัจจัยทางจิตวิทยาภายในตัวบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร. การสื่อสาร, 20-40. นนทบุรี : ฝ่ายวิชาการสำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2532.
- ยุพา วงศ์ไชย. ทฤษฎีการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แสงรุ่ง, 2523.
- เขาวเรศ คำมะนาด และ โสภิต ประสมทอง. รายงานการให้บริการผู้ป่วยอุบัติเหตุที่มารับบริการสังคมสงเคราะห์โรงพยาบาลขอนแก่นปีงบประมาณ 2538-2539. ขอนแก่น : โรงพิมพ์โรงพยาบาลขอนแก่น, 2540.
- รวมพร ถาวรอนุกุลกิจ. แนวคิดการพิทักษ์ผลประโยชน์ในงานสังคมสงเคราะห์. เอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชา สค.613 การสร้างและพัฒนาความรู้ในงานสังคมสงเคราะห์ คณะกรรมการสังคมสงเคราะห์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2535.
- ราเชนทร์ จารี และศภาดา รัตนทวีโสภณ. พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถฉบับที่ 2 พ.ศ. 2540. กรุงเทพมหานคร , 2541.
- วิจิตร บุญยะโทตระ. สถานการณ์อุบัติเหตุในประเทศไทย. วารสารอุบัติเหตุ 5 (พฤษภาคม-มิถุนายน 2532) : 68.
- ศราวุฒิ พนัสชาว. ปัญหาจรรยาบรรณและอุบัติเหตุ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วิวัฒนาการ, 2531.
- ศรีทัตติมา พานิชพันธ์. แนวคิดการพิทักษ์สิทธิและผลประโยชน์(ADYOCACY). วารสารสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ (2535) : 100-123.
- ศิริพร ชูเชิดศักดิ์. ระดับความรู้ด้านการวางแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการสภาตำบล : ศึกษารณีสภาตำบลจังหวัดแพร่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ ภาคบริหารรัฐกิจ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540.
- ศิริพร สักกะบุชา. การศึกษาระบาดวิทยาของอุบัติเหตุบนทางหลวงที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ สาขาวิทยาการระบาด คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2537.
- ศิริลักษณ์ โคตรรักษา. ผู้พิทักษ์ผลประโยชน์ของผู้ด้อยโอกาสบทบาทเชิงรุกของประชาสงเคราะห์จังหวัด. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2537.

- ศุภมาส สมบัติ. ปัจจัยที่มีผลต่อความรู้ของประชาชนเรื่องบัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้า.
 วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชาการบริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม
 คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2545.
- สงวน นิตยารัมภ์พงศ์. สถานการณ์การบริการทางการแพทย์แก่ผู้ประสบภัยจากโรค พ.ศ. 2535.
 กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2538.
- สมบุญ สังขบุชา. ทัศนคติทางการเมืองของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน : ศึกษาเฉพาะกรณีกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
 ยอดเยี่ยมแห่งปี พ.ศ. 2529. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชาการเมืองการปกครอง
 คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- สำนักนโยบายและแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร. แผนพัฒนากรุงเทพมหานครฉบับที่ 9 พ.ศ.
 2545-2549. กรุงเทพมหานคร : สำนักนโยบายและแผนกรุงเทพมหานคร, (ม.ป.ป.)
 (อัดสำเนา).
- สินีนานู บุญต่อเติม. การศึกษาปัญหาเศรษฐกิจสังคม อารมณ์ จิตใจของผู้ประสบอุบัติเหตุจากรถ
 ทางบก. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์
 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2531.
- สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. การสื่อสาร. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
 , 2529.
- สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสิ่งพิมพ์. นนทบุรี : สำนักพิมพ์
 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2537.
- เสถียร เขยประทับ. การสื่อสารและการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย, 2540.
- เสวี ราชโรจน์. หลักเกณฑ์และวิธีการวัดและประเมินผลการศึกษาในโรงเรียน. เอกสารการสอนชุด
 วิชาการบริหารจัดการการบริหารและประเมินผลการศึกษาหน่วยที่ 3. สำนักพิมพ์
 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2537.
- เสวีภาพ สมทรัพย์. ปัจจัยที่มีผลต่อความรู้ของประชาชนเรื่องบัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้า: ศึกษา
 กรณีชุมชนท่าวัง แขวงพระบรมมหาราชวัง เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์
 ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2541.
- อนุวัฒน์ สุขชาติกุล. ระบบประกันสุขภาพ. กรุงเทพมหานคร , 2537.
- อรชร อ่อนโอภาส. ปัจจัยที่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจของผู้ป่วยที่ประสบภัยจากโรคต่อ
 พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 ศึกษากรณีผู้ป่วยในโรงพยาบาล
 พระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ
 คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539.
- อำนาจ สุภเวชย์. การประกันภัยรถยนต์. วารสารสำนักงานประกันภัย 13 , 2 , 50 (เม.ย.-มิ.ย. 2531) : 13.

ภาษาอังกฤษ

- Barom,R.A.,and other. Exploring Social Psychology. Massachusettes : Allyn & Bacon, 1988.
- Best,J.W. Research Educational. 4th ed. New Jersey : Prentice-Hall, 1981.
- Bloom,B.S. Taxonomy of Educational Objectives. New York : David Mckay, 1967.
- Crane,F.G. Insurance Principles and Practices. New York : John Wiley and Sons, 1984.
- Hilgrand,E.R and Bower,G.H. Theories of learning. New York : Appleton Crofts, 1960.
- Mcclave,J.T and Dietrich,F. Statistics. 3thed. New York : Duxbury Press, 1994.
- National Association of Social Works. Encyclopedia of Social Work. Washington,DC : The NASW Press, 1995.
- Rasmussen,S. An Introduction to Statistics with Data Analysis. New York : Wadsworth, 1992.
- Roger,E.M. Communication Strategies for family Planning. New York : The Free Press, 1971.
- Tin Tunawong. Factors Affection Health Card Programme Acceptance in Ratchabury Province of Thailand.M.S.P.H.. Master's thesis. Department of health, Graduate School, Mahidol University, 1992.
- Turner,J. Development and Administration. Operational Implications for Social Welfare. New York : United States Committee, International Coucil on Social Welfare , 1974.
- Vic,G.,Pual,W.L.,and Kegan,P. Social Justice Ideology and Social Welfare. New York : Appleton Crofts, 1986.
- World Health Organization. Road Traffic Accident. Statistics Report on a WHO Technique group Praqueu, 2004.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

**จำนวนคดีอุบัติเหตุจากการจราจรทางบกจำแนกตามประเภท
ผู้ใช้ทาง ความเสียหาย และ ผู้ต้องหา พ.ศ. 2540 - 2545**

จำนวนคดีอุบัติเหตุจากการจราจรทางบกจำแนกตามประเภท
ผู้ใช้ทาง ความเสียหาย และ ผู้ต้องหา พ.ศ. 2540- 2545

รายการ	2540	2541	2542	2543	2544	2545
รับแจ้งอุบัติเหตุ (ราย)	82,336	73,725	67,800	73,737	77,616	91,623
ประเภทผู้ใช้ทาง	140,872	123,750	111,248	118,957	125,432	150,600
คนเดินเท้า (คน)	4,210	3,673	3,839	4,469	4,135	4,592
ประเภทรถ (คัน)	136,662	120,077	107,409	114,488	121,297	142,461
รถยนต์นั่ง	42,103	36,538	29,863	33,392	33,907	39,279
จักรยานยนต์	41,939	37,414	34,943	37,498	41,215	53,732
บิ๊คอัพ	25,484	22,472	20,707	21,372	22,785	26,116
บรรทุก 10 ล้อ และมากกว่า	5,708	4,102	3,774	3,780	3,668	4,523
บรรทุก 6 ล้อ	3,794	3,157	2,666	2,624	2,696	3,220
โดยสารขนาดใหญ่	4,414	3,717	3,343	3,533	3,618	3,823
รถตู้	3,524	2,975	3,168	2,477	2,975	3,291
แท็กซี่	4,210	4,476	3,654	4,048	4,530	4,740
รถสามล้อเครื่อง	2,187	1,717	1,775	1,838	1,852	1,825
อื่นๆ	3,299	3,509	3,516	3,926	4,051	1,912
ความเสียหาย						
ทรัพย์สิน (ล้านบาท)	1,572	1,379	1,346	1,242	1,241	1,495
บุคคล (คน)						
ตาย	13,836	12,234	12,040	11,988	11,652	13,116
บาดเจ็บ	48,711	52,538	47,770	53,111	53,960	69,313
บาดเจ็บสาหัส	11,910	15,011	12,054	12,502	12,034	16,806
บาดเจ็บเล็กน้อย	36,801	37,527	35,716	40,609	41,926	52,507
ผู้ต้องหา (คน)						
จับได้	71,586	63,662	54,604	57,539	59,454	65,138
จับไม่ได้	4,697	3,633	3,809	3,346	2,791	3,199
ไม่ทราบตัวผู้ต้องหา	7,542	4,530	4,719	4,503	4,166	5,024

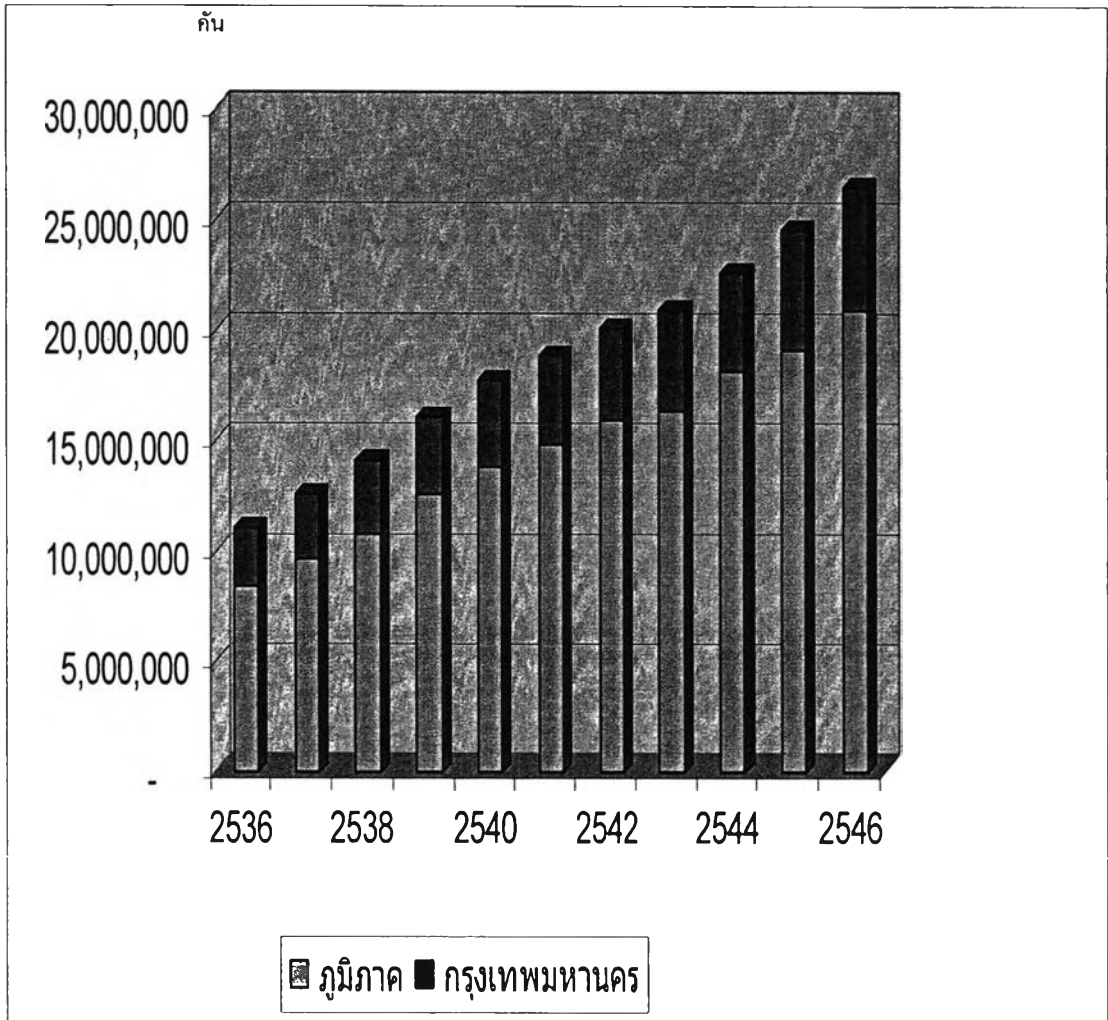
ภาคผนวก ข
จำนวน และ อัตราการตายต่อประชากร 100,000 คน
จำแนกตามสาเหตุการตายที่สำคัญ 2540 - 2545

จำนวน และ อัตราตาดต่อประชากร 100,000 คน จำแนกตามสาเหตุการตายที่สำคัญ 2540 - 2545

สาเหตุการตาย	2540		2541		2542		2543		2544		2545	
	จำนวน	อัตรา	จำนวน	อัตรา	จำนวน	อัตรา	จำนวน	อัตรา	จำนวน	อัตรา	จำนวน	อัตรา
โรคหัวใจ	42,968	71.1	38,815	63.5	30,697	58.9	19,708	31.9	18,807	30.3	15,361	24.6
อุบัติเหตุ	29,622	49.0	21,740	35.5	29,845	49.9	32,401	52.5	31,579	50.9	34,568	55.3
มะเร็งทุกชนิด	26,237	43.4	29,812	48.7	36,091	58.6	39,480	63.9	42,497	68.4	45,834	73.3
ความดันเลือดสูงและโรคหลอดเลือดในสมอง	8,016	13.3	6,312	10.3	9,618	15.6	11,663	18.9	15,221	24.5	16,640	26.6
การบาดเจ็บจากการฆ่าตัวตาย ถูกฆ่าตายและอื่นๆ	7,566	12.5	8,672	14.2	9,256	15.0	8,631	14.0	8,431	13.6	8,237	13.2
โรคเกี่ยวกับตับ และตับอ่อน	6,310	10.4	5,742	9.4	6,395	10.4	6,736	10.9	7,761	12.5	8,025	12.8
ปอดอักเสบและโรคอื่น ๆ ของปอด	6,190	10.2	6,099	10.0	9,444	15.3	9,286	15.0	11,163	18.0	13,185	21.1
ไตอักเสบ กลุ่มอาการของไตพิการ และไตพิการ	5,085	8.4	5,981	9.8	6,745	11.0	9,091	14.7	10,139	16.3	10,587	16.9
วัณโรคทุกชนิด	3,697	6.1	4,252	7.0	5,265	8.6	6,246	10.1	6,284	10.1	6,751	10.8
ไข้เลือดออก	277	0.5	339	0.6	132	0.2	103	0.2	327	0.5	264	0.4
อื่น ๆ	164,355	271.8	182,770	298.9	219,119	355.9	222,396	360.0	217,284	349.9	220,912	353.2
รวม	300,323	496.7	310,534	507.8	362,607	589.0	365,741	592.2	369,493	595.1	380,364	608.1

ภาคผนวก ก
สถิติจำนวนจดทะเบียน ประจำปี 2536 - 2546

จำนวนรถที่จดทะเบียนปี พ.ศ. 2536 – 2545

สถิติจำนวนจดทะเบียน

หน่วย : คัน

ปี	ทั่วประเทศ			ภูมิภาค			กรุงเทพมหานคร		
	จำนวนรวม	เพิ่มขึ้น/ลดลง		จำนวนรวม	เพิ่มขึ้น/ลดลง		จำนวนรวม	เพิ่มขึ้น/ลดลง	
		จำนวน	%		จำนวน	%		จำนวน	%
2536	11,101,758	-	-	8,445,651	-	-	2,656,107	-	-
2537	12,579,903	1,478,145	13.3	9,616,860	1,171,209	13.9	2,963,043	306,936	11.6
2538	14,097,719	1,517,816	12.1	10,856,638	1,239,778	12.9	3,241,081	278,038	9.4
2539	16,093,896	1,996,177	14.2	12,544,814	1,688,176	15.5	3,549,082	308,001	9.5
2540	17,666,240	1,572,344	9.8	13,793,913	1,249,099	10.0	3,872,327	323,245	9.1
2541	18,860,512	1,194,272	6.8	14,843,918	1,050,005	7.6	4,016,594	144,267	3.7
2542	20,096,536	1,236,024	6.6	15,933,690	1,089,772	7.3	4,162,846	146,252	3.6
2543	20,835,684	739,148	3.7	16,339,066	405,376	2.5	4,496,618	333,772	8.0
2544	22,589,185	1,753,501	8.4	18,125,027	1,785,961	10.9	4,464,158	-32,460	-0.7
2545	24,517,250	1,928,065	8.5	19,118,097	993,070	5.5	5,399,153	934,995	20.9
2546	26,378,862	1,861,612	7.6	20,897,702	1,779,605	9.3	5,481,160	82,007	1.5

ภาคผนวก ง

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.๒๕๓๕
แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๒ และฉบับที่ ๓ รวมทั้งกฎกระทรวง

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.๒๕๓๕
 ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ. วันที่ ๒ เมษายน พ.ศ.๒๕๓๕
 เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ
 ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการ สมควรมีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ
 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของ
 สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่ รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “ พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ
 พ.ศ.๒๕๓๕ ”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันประกาศ
 ในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎและข้อบังคับอื่นที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้
 หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบท แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ รถ ” หมายความว่ารถตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์รถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก
 และรถยนต์ทหารตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ทหาร

“ เจ้าของรถ ” หมายความว่าผู้ซึ่งมีกรรมสิทธิ์ในรถหรือผู้มีสิทธิครอบครองรถตามสัญญา
 เช่าซื้อและหมายความ รวมถึงผู้นำรถที่จดทะเบียนในต่างประเทศเข้ามาใช้ในราชอาณาจักรเป็นการ
 ชั่วคราวด้วย

“ ผู้ประสบภัย ” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัย เนื่องจากรถที่
 ใช้หรืออยู่ในทางหรือ เนื่องจากสิ่งที่ยักรถ หรือติดตั้งในรถนั้น และหมายความรวมถึงทายาทโดย
 ธรรมของผู้ประสบภัยซึ่งถึงแก่ความตายด้วย

“ ความเสียหาย ” หมายความว่า ความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัยอันเกิดจากรถ

“ ผู้ซึ่งอยู่ในรถ ” หมายความว่า ผู้ซึ่งอยู่ในหรือบนหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของรถและ
 หมายความรวมถึงผู้ซึ่งกำลัง ขึ้นหรือกำลังลงจากรถนั้นด้วย

“ บริษัท ” หมายความว่า บริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัยที่ได้รับใบอนุญาต
 ให้ประกอบกิจการ ประเภทประกันภัยรถ

“ ค่าเสียหายเบื้องต้น ” ในกรณีความเสียหายต่อร่างกาย หมายความว่าค่ารักษาพยาบาล และ
 ค่าใช้จ่ายอันจำเป็น เกี่ยวกับการรักษาพยาบาลของผู้ประสบภัย และในกรณีความเสียหายต่อชีวิต

หมายความว่าค่าปลงศพและค่าใช้จ่ายอื่น จำเป็นเกี่ยวกับการจัดการศพผู้ประสบภัยซึ่งถึงแก่ความตาย ทั้งนี้ตามรายการและจำนวนเงินที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ ออกตามมาตรา ๒๐ วรรคสอง

“ เครื่องหมาย ” หมายความว่า เครื่องหมายแสดงว่ามีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถตามพระราชบัญญัตินี้

“ คณะกรรมการ ” หมายความว่า คณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

“ นายทะเบียน ” หมายความว่า อธิบดีกรมการประกันภัยหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมการประกันภัยมอบหมายโดยประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา

“ กองทุน ” หมายความว่า กองทุนทดแทนผู้ประสบภัย

“ รัฐมนตรี ” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง และประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

การออกกฎกระทรวงกำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัยเพื่อความเสียหายตามมาตรา ๘ แลจำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา ๒๐ ให้กระทำโดยคำแนะนำของคณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถตามมาตรา ๖

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “ คณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ” ประกอบด้วยปลัด กระทรวงพาณิชย์เป็นประธาน ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงคมนาคม ผู้แทน กระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนกรมตำรวจ ผู้ซึ่งคณะกรรมการคุ้มครอง ผู้บริ โภคตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคมอบหมายหนึ่งคน ผู้แทนสมาคมนายหน้าประกันภัย ผู้แทนสมาคม ประกันวินาศภัย ผู้แทนสมาคม โรงพยาบาลเอกชน ผู้แทนแพทยสภา และ ผู้ทรงคุณวุฒิอีก ไม่นเกินสี่คน ซึ่ง คณะรัฐมนตรี แต่งตั้งเป็นกรรมการ อธิบดีกรมการประกันภัยเป็นกรรมการและเลขานุการและผู้อำนวยการสำนักนายทะเบียนคุ้มครอง ผู้ประสบภัยจากรถเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่งให้พิจารณาจากบุคคล ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญ ทางด้านการ ประกันภัย เศรษฐศาสตร์ การแพทย์หรือกฎหมาย

(๑) คาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็น โทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิด ลหุโทษ

หมวด ๑ การประกันความเสียหาย

มาตรา ๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๘ เจ้าของรถซึ่งใช้รถ หรือมีรถไว้เพื่อใช้ต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ ประสบภัยโดยประกันภัยกับบริษัท จำนวนเงินเอาประกันภัยให้ กำหนดตามชนิด ประเภท และขนาดของรถ แต่ต้องไม่น้อยกว่าจำนวนเงินที่กำหนดไว้ในกฎ กระทรวง

มาตรา ๘ รถดังต่อไปนี้ไม่ต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายตามมาตรา ๗

(๑) รถสำหรับเฉพาะองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท และรถสำหรับผู้สำเร็จ ราชการแทนพระองค์

(๒) รถของสำนักพระราชวังที่จดทะเบียนและมีเครื่องหมายตามระเบียบที่เลขาธิการ พระราชวังกำหนด

(๓) รถของกระทรวง ทบวง กรม เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด สุขาภิบาล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และ ราชการส่วนท้องถิ่นที่เรียกชื่ออย่างอื่น และรถยนต์ทหารตาม กฎหมายว่าด้วยรถยนต์ทหาร

(๔) รถอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๙ รถที่จดทะเบียนในต่างประเทศและนำเข้ามาใช้ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว โดยเจ้าของรถไม่มี ภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรเจ้าของรถต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัย ทั้งนี้ตามจำนวน เงิน หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดใน กฎกระทรวง

มาตรา ๑๐ บริษัทต้องรับประกันความเสียหายตามมาตรา ๗ หรือ มาตรา ๘ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และ วิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ประกาศดังกล่าวจะกำหนดให้ข้อความในกรมธรรม์ ประกันภัยหรือ อัตราเบี้ยประกันภัยแตกต่างกัน ตามชนิด ประเภท หรือขนาดของรถ หรือลักษณะของผู้เอาประกันภัยก็ได้

มาตรา ๑๑ ภายใต้บังคับมาตรา ๘ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้รถที่ไม่ได้จัดให้มีการประกันความเสียหายกับบริษัทตามมาตรา ๗ หรือ มาตรา ๘

มาตรา ๑๒ ให้นายทะเบียนจัดทำเครื่องหมายส่งให้บริษัท เพื่อส่งมอบให้แก่เจ้าของรถที่ได้ จัดให้มีการประกันความเสียหายกับบริษัทตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๘ แล้ว

เจ้าของรถต้องติดเครื่องหมายไว้ที่รถ

ลักษณะของเครื่องหมายและวิธีการติดเครื่องหมาย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่บริษัทหรือเจ้าของรถบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยก่อนครบกำหนด ความคุ้มครองไม่ว่าด้วย เหตุใด บริษัทต้องแจ้งการบอกเลิกนั้นให้นายทะเบียนทราบ และเจ้าของรถ

ต้องส่งคืนเครื่องหมายตามมาตรา ๑๒ ให้แก่ นายทะเบียน หรือทำให้เครื่องหมายนั้นใช้ต่อไปไม่ได้ การแจ้งการบอกเลิกและการส่งคืนเครื่องหมาย หรือการทำให้เครื่องหมายนั้นใช้ต่อไปไม่ได้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๔ การประกันตามมาตรา ๗ และมาตรา ๘ ต้องมีข้อกำหนดให้มีการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๑๕ กรมธรรม์ประกันภัยหรือเอกสารประกอบหรือแนบท้ายกรมธรรม์ประกันภัยซึ่งมีข้อความระบุถึงความ รับผิดชอบ บริษัทแตกต่างกันไปจากที่กำหนดไว้ในบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ บริษัทจะยกเป็นข้อต่อสู้เพื่อปฏิเสธความรับผิด ต่อผู้ประสบภัย ในการชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นมิได้

มาตรา ๑๖ บริษัทจะยกเอาเหตุแห่งความไม่สมบูรณ์ หรือการฝ่าฝืนเงื่อนไขของกรมธรรม์ประกันภัยระหว่างบริษัท กับเจ้าของรถหรือการได้บอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยกับเจ้าของรถเพื่อปฏิเสธความรับผิดต่อผู้ประสบภัยในการชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นมิได้ เว้นแต่บริษัทได้มีหนังสือแจ้งการบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยให้เจ้าของรถและนายทะเบียนทราบ ล่วงหน้า

การบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยให้มีผลเมื่อครบกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่บริษัทได้มีหนังสือแจ้งการเลิกกรมธรรม์ ประกันภัยไปยังผู้เอาประกันภัยตามภูมิลำเนาที่ทราบครั้งสุดท้ายโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ

มาตรา ๑๗ บริษัทจะยกเอาความทุจริต หรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้เอาประกันภัยมาเป็นข้อต่อสู้ เพื่อปฏิเสธความรับผิดในการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัย มิได้

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่รถซึ่งเจ้าของรถได้เอาประกันภัยไว้กับบริษัทได้โอนไปยังบุคคลอื่น โดยผลของกฎหมายว่าด้วย มรดกหรือโดยบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่น ให้ผู้ได้มาซึ่งรถดังกล่าวมีฐานะเสมือนเป็นผู้เอาประกันภัยตามกรมธรรม์ประกัน ภัยนั้น และบริษัทต้องรับผิดชอบตามกรมธรรม์ประกันภัยดังกล่าวต่อไปตลอดอายุของกรมธรรม์ประกันภัยที่ยังเหลืออยู่

มาตรา ๑๙ ในการรับจดทะเบียนรถยนต์ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์และกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกให้นายทะเบียนตามกฎหมายดังกล่าวตรวจสอบการได้จัดให้มีประกันความเสียหายตามมาตรา ๗ ก่อนจะรับจดทะเบียนด้วย

หมวด ๒ ค่าสินไหมทดแทน*

มาตรา ๒๐ เมื่อมีความเสียหายเกิดขึ้นแก่ผู้ประสบภัยจากรถที่บริษัทได้รับประกันภัยไว้ให้บริษัทจ่ายค่าเสียหาย เบื้องต้นแก่ผู้ประสบภัยเมื่อได้รับคำร้องขอจากผู้ประสบภัย ความเสียหายที่จะให้ได้รับค่าเสียหายเบื้องต้น จำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้น การร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้น และการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและอัตราที่กำหนดใน กฎกระทรวง

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่บริษัทไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา ๒๐ ให้แก่ผู้ประสบภัยหรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น ให้แก่ผู้ ประสบภัยไม่ครบจำนวนที่ต้องจ่ายให้ผู้ประสบภัยแจ้งการไม่ได้รับชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นหรือการได้รับค่าเสียหายเบื้องต้นไม่ ครบจำนวนจากบริษัทต่อสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย

มาตรา ๒๒ การได้รับชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา ๒๐ ไม่ตัดสิทธิผู้ประสบภัยที่จะเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน เพิ่มเติมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๒๓ ในกรณีดังต่อไปนี้ ให้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยจากเงินกองทุน

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่รถตั้งแต่สองคันขึ้นไป ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประสบภัยซึ่งอยู่ในรถ ให้บริษัทที่รับประกัน ภัยรถ แต่ละคันจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยซึ่งอยู่ในรถคันที่เอาประกันไว้กับบริษัท

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง แต่ผู้ประสบภัยมิใช่เป็นผู้ซึ่งอยู่ในรถ ให้บริษัทดังกล่าวร่วมกันจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ ประสบภัยทุกคน โดยเฉลี่ยจ่ายในอัตราส่วนที่เท่ากัน

สำหรับกรณีตามมาตรา ๒๓ ให้สำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจ่ายหรือร่วมจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ ประสบภัยตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๕ ให้บริษัทหรือสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๒๔ ให้แก่ผู้ประสบภัยให้เสร็จสิ้นภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องขอ ทั้งนี้โดยไม่ต้องรอการพิสูจน์ ความรับผิดชอบ

ให้ถือว่าค่าเสียหายเบื้องต้นเป็นส่วนหนึ่งของค่าสินไหมทดแทนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่เจ้าของรถหรือบริษัทไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยหรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ ผู้ประสบภัยไม่ครบจำนวนตามมาตรา ๒๓ (๑) หรือมาตรา ๒๓ (๕) แล้วแต่กรณี เมื่อสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย ได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไปตามมาตรา ๒๕ แล้วให้นายทะเบียนมีคำสั่งเรียกเงินตามจำนวนที่ได้จ่ายไป

นั้นคืนจากเจ้าของรถหรือบริษัทแล้วแต่กรณีและเจ้าของรถหรือบริษัทจะต้องจ่ายเงินเพิ่มในอัตรา ร้อยละสี่สิบของจำนวนค่าเสียหายเบื้องต้นที่จ่ายจากกองทุนสงเคราะห์อีกต่างหาก

ให้เจ้าของรถหรือบริษัทจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นคืนกองทุนพร้อมด้วยเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่ง ตามคำสั่งของนายทะเบียน ภายใน เจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง

มาตรา ๒๗ การขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นตามพระราชบัญญัตินี้ผู้ประสบภัยต้องร้องขอ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ที่มีความเสียหายเกิดขึ้น

มาตรา ๒๘ ในกรณีตามมาตรา ๒๗ (๑) และ (๓) ให้นายทะเบียนชี้รถที่ก่อให้เกิดความเสียหายไว้ได้หากมิได้มีการ ชีรถนั้นไว้ตามกฎหมายอื่นอยู่ก่อนแล้วจนกว่าเจ้าของรถจะได้อำนาจ ค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยจนครบจำนวนหรือ จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นคืนกองทุนภายใน เจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งจากนายทะเบียนและหากมีการชี้รถนั้นตามกฎหมาย อื่นอยู่ก่อนแล้ว ให้กรรมการประกันภัยมีสิทธิขอเข้าเฉลี่ยในทรัพย์สินนั้นหากมีการขายทอดตลาด

มาตรา ๒๙ รถที่ชี้ไว้ตามมาตรา ๒๘ ให้นายทะเบียนมีอำนาจขายทอดตลาดได้ในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่เจ้าของรถตามมาตรา ๒๗ (๑) ไม่จ่ายเงินค่าเสียหายเบื้องต้นที่จ่ายจากกองทุน แทนตนคืนให้แก่กองทุน ภายในเจ็ดวัน นับแต่วัน ได้รับคำสั่งจากนายทะเบียน

(๒) กรณีที่ไม่ปรากฏตัวเจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหาย และนายทะเบียนได้ประกาศ หาตัวเจ้าของรถโดยปิด ประกาศไว้ ณ ที่ทำการของนายทะเบียนซึ่งได้ชี้รถที่ก่อให้เกิดความเสียหาย ไว้และประกาศในหนังสือพิมพ์รายวันที่ จำหน่ายในท้องถิ่นที่เกิดเหตุอย่างน้อยสองวันติดต่อกัน แต่ เจ้าของรถไม่ปรากฏตัวต่อนายทะเบียนซึ่งได้ชี้รถนั้นไว้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันแรกที่ประกาศ ในหนังสือพิมพ์

มาตรา ๓๐ วิธีการชี้รถตามมาตรา ๒๘ และการขายทอดตลาดรถตามมาตรา ๒๙ ให้ปฏิบัติ ตามประมวลกฎหมายวิธี พิจารณาความแพ่งโดยอนุโลม

เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดรถตามมาตรา ๒๙ ให้หักเป็นค่าใช้จ่ายในการชี้และการขาย ทอดตลาดและจ่ายเป็นค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยหรือจ่ายคืนให้แก่กองทุนแล้วแต่กรณี ถ้ามีเงินเหลือเท่าใดให้คืนแก่เจ้าของรถในกรณีที่ ไม่มีผู้แสดงตนเป็นเจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหายให้กรรมการประกันภัยเก็บรักษาเงินนั้น ไว้ตามระเบียบที่รัฐมนตรี กำหนดโดยประกาศในราช กิจจานุเบกษาและถ้าเจ้าของรถไม่เรียกเงินนั้นคืนภายในห้าปีนับจากวันที่ขายทอดตลาดให้เงิน นั้น ตกเป็นของกองทุน

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ความเสียหายเกิดขึ้นจากการกระทำของบุคคลภายนอกหรือเกิดขึ้น เพราะความจงใจหรือความ ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของเจ้าของรถ ผู้ขับขี่รถ ผู้ซึ่งอยู่ในรถ หรือ ผู้ประสบภัยเมื่อบริษัทได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นหรือค่าสินไหมทดแทนหรือเมื่อสำนักงานกองทุน ทดแทนผู้ประสบภัยได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยหรือเมื่อ หน่วยงานตามมาตรา ๘

(๑) (๒) (๓) หรือเจ้าของรถตาม มาตรา ๘ (๔) ได้จ่ายเงินคืนกองทุนตามมาตรา ๓๒ ไปแล้ว เป็นจำนวนเงินเท่าใดให้บริษัทหรือ สำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย หรือหน่วยงานตามมาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) หรือเจ้าของรถตามมาตรา ๘ (๔) แล้วแต่กรณีมีสิทธิไต่เบี่ยเอาแก่บุคคลดังกล่าวหรือมีสิทธิเรียกให้ผู้ประสบภัยคืนเงิน ดังกล่าวได้

การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่ง ต้องกระทำภายในหนึ่งปีนับแต่วันรู้ตัวผู้ซึ่งต้องรับผิดชอบ แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ ได้ จ่ายเงินค่าสินไหมทดแทนตามหมวดนี้ให้แก่ผู้ประสบภัย

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่นายทะเบียนได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยสำหรับความเสียหายที่เกิดจากรถ ตามมาตรา ๘ ซึ่งไม่ได้เอาประกันความเสียหายตามมาตรา ๘ ให้หน่วยงานผู้เป็นเจ้าของรถตามมาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) หรือเจ้าของรถตาม มาตรา ๘ (๔) แล้วแต่กรณี ส่งเงินตามจำนวนที่ได้จ่ายจากเงินกองทุนคืนให้แก่กองทุนการจ่ายเงินคืนกองทุนสำหรับรถตามมาตรา ๘(๑) (๒) หรือ (๓) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวง การคลังกำหนด

หมวด ๓

กองทุนทดแทนผู้ประสบภัย

มาตรา ๓๓ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นเรียกว่า “กองทุนทดแทนผู้ประสบภัย” มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนสำหรับจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัย เมื่อมีกรณีตามมาตรา ๒๓ และเป็นค่าใช้จ่ายอื่นในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ กองทุนประกอบด้วย

- (๑) เงินทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้
- (๒) เงินที่บริษัทจ่ายสมทบตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดตามมาตรา ๓๖ และเงินเพิ่มที่ได้รับตามมาตรา ๓๖ ทวิ
- (๓) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้จากงบประมาณรายจ่ายประจำปี
- (๔) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาตามมาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ หรือมาตรา ๓๒
- (๕) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้
- (๖) ดอกผลของเงินกองทุน
- (๗) เงินที่ได้จากการขายทรัพย์สินที่ได้มาตาม (๔) และ (๕)
- (๘) เงินรายได้อื่นๆ

เงินและทรัพย์สินดังกล่าวให้เป็นของกรมการประกันภัย เพื่อใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของกองทุน โดยไม่ต้องนำส่ง กระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๓๔ ให้มีสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยขึ้นในกรมการประกันภัย เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับกองทุน

การเบิกจ่าย การเก็บรักษา การจัดการกองทุน ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน และอัตราเบี้ยประชุมของคณะกรรมการและ คณะอนุกรรมการและค่าใช้จ่ายอื่นของสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด โดย ความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๓๕ เมื่อมีกรณีตามมาตรา ๒๗ เกิดขึ้น และผู้ประสบภัยไม่อาจขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากเจ้าของรถที่ก่อให้เกิด ความเสียหายหรือบริษัท ได้ให้สำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยจาก กองทุนเมื่อผู้ประสบภัยได้นำหลักฐานสำเนาบันทึกประจำวันในคดีของพนักงานสอบสวนมาแสดงพร้อมกับการยื่นคำขอ

การร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากกองทุน และการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นจากกองทุน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๖ ให้บริษัทจ่ายเงินสมทบให้แก่กองทุนทุกรอบสามเดือนในอัตราไม่เกินร้อยละสิบของเบี้ยประกันภัยที่ได้ รับจากผู้เอาประกันภัย ในแต่ละสามเดือนเงินสมทบที่บริษัทจ่ายนั้นให้นำไปหักเป็นค่าใช้จ่ายในการคำนวณภาษีเงินได้ตาม ประมวล รัษฎากร ได้

การเรียกเก็บและการจ่ายเงินสมทบให้เป็น ไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๖ บริษัทใดไม่จ่ายเงินสมทบให้แก่กองทุนให้ถูกต้องและครบถ้วนตามมาตรา ๓๖ ต้องเสียเงินเพิ่มใน อัตราร้อยละสองต่อเดือนของเงินสมทบที่ไม่ได้จ่าย

มาตรา ๓๗ เจ้าของรถผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๓๘ บริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๐ ทวิต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึง สองแสนห้าหมื่นบาท

มาตรา ๓๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๔๐ เจ้าของรถผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ วรรคสองหรือบริษัทหรือเจ้าของรถผู้ใด ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๔๑ ผู้ใดปลอมเครื่องหมาย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่ง แสนบาท

มาตรา ๔๒ ผู้ใดคิดหรือแสดงเครื่องหมายอันเกิดจากการกระทำความผิดตามมาตรา ๔๑ กับรถคันหนึ่งคันใด ต้องระวางโทษ เช่นเดียวกับกระทำความผิดตามมาตรา ๔๑

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๔๑ ให้ลงโทษตาม
มาตรานี้แต่กระหนเดียว

มาตรา ๔๓ เจ้าของรถผู้ใดคิดหรือแสดงเครื่องหมายที่ต้องส่งคืนต่อนายทะเบียนตามมาตรา
๑๓ ต้องระวางโทษ ปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๔๔ บริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ หรือเจ้าของรถหรือบริษัทใด ไม่ปฏิบัติตาม
มาตรา ๒๖ ต้องระวาง โทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา ๔๕ ผู้ประสพภัยผู้ใดยื่นคำขอรับชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นตามพระราชบัญญัตินี้โดย
ทุจริตหรือแสดงหลักฐาน อันเป็นเท็จเพื่อขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นตามพระราชบัญญัตินี้ต้องระวาง
โทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสองหมื่น บาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๖ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวให้นายทะเบียนมี
อำนาจเปรียบเทียบปรับได้ และเมื่อได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันแล้ว
ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๗ ให้เจ้าของรถซึ่งใช้รถ หรือมีรถไว้เพื่อใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
ดำเนินการจัดให้มีการ ประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสพภัยตามพระราชบัญญัตินี้ให้เสร็จสิ้น
ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราช บัญญัตินี้ใช้บังคับและก่อนพ้นระยะเวลา ดังกล่าวมี
ให้ถือว่าเจ้าของรถนั้นไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๘

ให้บทบัญญัติมาตรา ๒๓ (๕) มีผลใช้บังคับกับรถที่เจ้าของรถได้จัดให้มีการประกันความ
เสียหายไว้แล้วตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๘

ภายใต้บังคับวรรคสอง บทบัญญัติมาตรา ๒๓ ยังมีให้ใช้บังคับจนกว่าจะพ้นกำหนดสาม
ร้อยหกสิบวันนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายอานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอน ๔๔ วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๓๕

กฎกระทรวง**ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๕)****ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕**

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เจ้าของรถซึ่งไม่มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรจะนำรถที่จดทะเบียนในต่างประเทศเข้ามาใช้ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัย โดยเอาประกันภัยไว้กับบริษัทเพื่อคุ้มครองความรับผิดชอบต่อชีวิตหรือร่างกายของผู้ประสบภัยอันเกิดจากการใช้รถนั้นหรืออยู่ในทางหรือจากสิ่งที่ยกบรรทุกหรือติดตั้งในรถนั้น โดยมีจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อคนและต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อครั้งไม่น้อยกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงซึ่งออกตามความมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒ การเอาประกันภัยตามข้อ ๑ ต้องมีระยะเวลาประกันภัยไม่น้อยกว่าระยะเวลาที่รถนั้นอยู่ในราชอาณาจักร

ข้อ ๓ เมื่อมีการนำรถออกนอกราชอาณาจักร ให้เจ้าของรถนั้นส่งคืนเครื่องหมายแสดงว่ามี การประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองที่รถนั้นออก เว้นแต่รถที่เจ้าของรถนำเข้าออกราชอาณาจักรเป็นประจำและการประกันภัยนั้น ยังไม่สิ้นสุดระยะเวลาเอาประกันภัย

ข้อ ๔ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๓๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกรณีบริษัทบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยก่อนครบกำหนดความคุ้มครองไม่ว่าด้วยเหตุใด บริษัทต้องแจ้งการบอกเลิกเป็นหนังสือล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ไปยังผู้เอาประกันภัยตามภูมิลำเนาที่ทราบครั้งสุดท้าย โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับและบริษัทต้องแจ้งการบอกเลิกนั้น ไปยังนายทะเบียนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่บริษัทส่งหนังสือบอกเลิกไปยังผู้เอาประกันภัย

ข้อ ๒ ในกรณีผู้เอาประกันภัยบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยก่อนครบกำหนดความคุ้มครองไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้บริษัทแจ้งการบอกเลิกนั้นให้นายทะเบียนทราบเป็นหนังสือภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่กรมธรรม์ประกันภัยสิ้นสุดความคุ้มครอง

ข้อ ๓ เมื่อได้มีการบอกเลิกสัญญาประกันภัยตามข้อ ๑ หรือ ข้อ ๒ แล้วแต่กรณี ให้เจ้าของรถนั้นส่งคืนเครื่องหมายที่แสดงว่าการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถแก่นายทะเบียนหรือทำลายเครื่องหมายนั้นให้อยู่ในสภาพที่ใช้ไม่ได้ภายในกำหนดเวลา ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดเวลาสิบห้าวันนับแต่วันครบกำหนดสามสิบวันที่บริษัทได้บอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยตามข้อ ๑

(๒) กำหนดเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้เอาประกันภัยบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยตามข้อ ๒

ข้อ ๔ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๖๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๖๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๒๑ และมาตรา ๓๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๖๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกรณีที่บริษัทไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา ๒๐ หรือจ่ายให้ไม่ครบให้ผู้ประสบภัยหรือทายาทโดยธรรมของผู้ประสบภัยแล้วแต่กรณี แจ้งต่อสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย พร้อมข้อเท็จจริง ดังนี้

- (๑) ชื่อบริษัทประกันภัย และหมายเลขกรมธรรม์ประกันภัย
- (๒) จำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้นที่ประสงค์ได้รับ
- (๓) วันที่ไปยื่นขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากบริษัทประกันภัย

ข้อ ๒ ในกรณีที่ผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายจากรถที่บริษัทได้รับประกันไว้และบริษัทไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นหรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นไม่ครบจำนวนที่ต้องจ่ายหรือในกรณีที่ผู้ประสบภัยไม่อาจขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากเจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือจากบริษัทได้เพราะกรณีความมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๖๕ ให้ผู้ประสบภัยหรือทายาทโดยธรรมของผู้ประสบภัยแล้วแต่กรณียื่นคำร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นต่อสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย พร้อมหลักฐาน ดังนี้

- (๑) ใบเสร็จรับเงินหรือหลักฐานการแจ้งหนี้
- (๒) สำเนาบัตรประจำตัว ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว หนังสือเดินทางหรือสำเนาทะเบียนบ้าน ในกรณีผู้ประสบภัยได้รับบาดเจ็บ

(๓) สำเนารณบัตร สำเนาทะเบียนบ้าน หรือสำเนาบัตรประจำตัวในกรณีที่ผู้ประสบภัยถึงแก่ความตาย

ในกรณีผู้ประสบภัยถึงแก่ความตาย ให้ทายาทโดยธรรมของผู้ประสบภัยยื่นเอกสารตาม (๓) ด้วย

ข้อ ๓ การยื่นคำร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นให้ยื่นตามแบบที่นายทะเบียนกำหนดต่อสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย กรมการประกันภัย หรือสำนักงานประกันภัยภูมิภาค สำนักงานพาณิชย์จังหวัดหรือสถานที่ที่นายทะเบียนกำหนด

ข้อ ๔ ผู้ประสบภัยหรือทายาทโดยธรรมของผู้ประสบภัยต้องร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ที่มีความเสียหายเบื้องต้นไม่ว่าจะเป็นกรณีตามมาตรา ๒๓ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖)

ข้อ ๕ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นต้นไป

กฎกระทรวง**ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๓๖)****ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕**

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๖ (๔) แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ รถดังต่อไปนี้ไม่ต้องจัดให้ประกันความเสียหายตามมาตรา ๗

- (๑) รถจักรยานยนต์ที่จดทะเบียนไว้ก่อนวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๓๖
- (๒) รถยนต์สามล้อที่แปรสภาพจากรถจักรยานยนต์(รถสกายแลป)
- (๓) รถใช้งานเกษตรกรรมตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์

ข้อ ๒ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับได้มีกำหนดหนึ่งปีหกเดือน นับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๓๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๘ (๔) แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้รถจักรยานยนต์ที่จดทะเบียนไว้ก่อนวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๓๖ ไม่ต้องจัดให้มีประกันความเสียหายตามมาตรา ๗ จนกว่าจะถึงกำหนดเสียภาษีประจำปี ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ ครั้งต่อไปของรถจักรยานยนต์ดังกล่าวแต่ละคัน

ข้อ ๒ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๓๘ เป็นต้นไป

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๔๐)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์โดยคำแนะนำของคณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒ รถทุกชนิดทุกประเภทอย่างน้อยต้องจัดให้มีการประกันภัยตามขนาดของรถดังต่อไปนี้

(๑) รถที่มีที่นั่งไม่เกินเจ็ดคนหรือใช้รถบรรทุกผู้โดยสารรวมทั้งผู้ขับขี่ไม่เกินเจ็ดคนให้มีจำนวนเงินเอาประกันภัยห้าล้านบาทต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อครั้ง และให้มีจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อคน ดังต่อไปนี้

(ก) ห้าหมื่นบาทต่อคนสำหรับความเสียหายต่อร่างกายหรืออนามัย แต่ไม่รวมถึงความเสียหายต่อร่างกายหรืออนามัยตาม(ข)

(ข) แปดหมื่นบาทต่อคนสำหรับความเสียหายต่อร่างกายหรืออนามัยในกรณีใดกรณีหนึ่งหรือหลายกรณี ดังต่อไปนี้

๑. ตาบอด
๒. หูหนวก
๓. เป็นใบ้ หรือเสียความสามารถในการพูด หรือลิ้นขาด
๔. สูญเสียอวัยวะสืบพันธุ์
๕. เสียแขน ขา มือ เท้า นิ้ว หรืออวัยวะอื่นใด
๖. จิตพิการอย่างติดตัว
๗. ทูพพลภาพอย่างถาวร

(ค) แปดหมื่นบาทต่อคนสำหรับความเสียหายต่อชีวิต

(ง) แปดหมื่นบาทต่อคนสำหรับความเสียหายตาม (ก) และต่อมาได้รับความเสียหายตาม (ข) หรือ (ค) หรือทั้ง (ข) และ (ค)

(๒) รถที่มีที่นั่งเกินเจ็ดคนหรือใช้บรรทุกผู้โดยสารรวมทั้งผู้ขับขี่เกินเจ็ดคนให้มีจำนวนเงินเอาประกันภัยสิบล้านบาทต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อครั้ง และให้มีจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อคนตามที่กำหนดไว้ใน(๑)

ข้อ ๓ ในกรณีที่ผู้ประสพภัยเป็นผู้ขี้ขี้และผู้ขี้ขี้ที่ประสพภัยเป็นฝ่ายที่ต้องรับผิดชอบ
กฎหมาย หรือ ไม่มีผู้ใดรับผิดชอบตามกฎหมายต่อผู้ขี้ขี้ที่ประสพภัย จำนวนเงินเอาประกันภัยตามข้อ ๒
ให้ลดลงเป็นจำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงซึ่งออกตามความในมาตรา
๒๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสพภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๔ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๐

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๔๐)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๒๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์โดยคำแนะนำของคณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒ ความเสียหายที่จะให้ได้รับค่าเสียหายเบื้องต้นมีดังต่อไปนี้

(๑) ความเสียหายต่อร่างกาย ได้แก่

(ก) ค่ายา ค่าอาหารทางเส้นเลือด ค่าออกซิเจน และอื่นๆทำนองเดียวกันที่ใช้ในการบำบัดรักษา

(ข) ค่าอวัยวะเทียมและอุปกรณ์ในการบำบัดรักษารวมทั้งค่าซ่อมแซม

(ค) ค่าบริการทางการแพทย์ ค่าตรวจ ค่าวิเคราะห์โรคทั้งนี้ ไม่รวมถึงค่าจ้างพยาบาลพิเศษ และค่าบริการอื่นทำนองเดียวกัน

(ง) ค่าห้องและค่าอาหารตลอดเวลาที่เข้ารับการรักษาพยาบาล

(จ) ค่าพาหนะนำผู้ประสบภัยไปโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาล

(๒) ความเสียหายต่อชีวิต ได้แก่

(ก) ค่าปลงศพ

(ข) ค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการจัดการศพผู้ประสบภัย

ข้อ ๓ จำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้น ให้เป็นไปดังต่อไปนี้

(๑) จำนวนเท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท สำหรับความเสียหายต่อร่างกาย

(๒) จำนวนหนึ่งหมื่นบาท สำหรับความเสียหายต่อชีวิต

(๓) จำนวนตาม (๑) และ (๒) รวมกัน สำหรับผู้ประสบภัยที่ถึงแก่ความตายหลังจากมีการรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาล

ข้อ ๔ การร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้น ให้ยื่นคำร้องขอตามแบบที่นายทะเบียนกำหนดและต้องมีหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) ความเสียหายต่อร่างกาย

(ก) ใบเสร็จรับเงินจากโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลหรือหลักฐานการแจ้งหนี้เกี่ยวกับการรักษาพยาบาล

(ข) สำเนาบัตรประจำตัว หรือสำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวหรือสำเนาหนังสือเดินทาง หรือหลักฐานอื่นใดที่ทางราชการเป็นผู้ออกให้ที่สามารถพิสูจน์ได้ว่าผู้ที่มีชื่อในหลักฐานนั้น เป็นผู้ประสพภัยแล้วแต่กรณี

(๒) ความเสียหายต่อชีวิต

(ก) สำเนารณบัตร

(ข) สำเนาบันทึกรประจำวันในคดีของพนักงานสอบสวนหรือหลักฐานอื่นที่แสดงว่าผู้ันถึงแก่ความตายเพราะการประสพภัยจากรถ

(๓) การร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นตาม (๑) และ (๒) รวมกันให้มีหลักฐานตาม (๑) และ (๒)

(๔) ให้ผู้ประสพภัยเป็นผู้ร้องขอ หากผู้ประสพภัยไม่สามารถร้องขอได้ ให้โรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลที่รักษาผู้ประสพภัย ญาติหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของผู้ประสพภัยหรือทายาทโดยธรรมของผู้ประสพภัยแล้วแต่กรณี ร้องขอแทน

ผู้ประสพภัยหรือทายาทโดยธรรมของผู้ประสพภัยต้องร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากบริษัทที่รับประกันไว้ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ที่มีความเสียหายเกิดขึ้น

ข้อ ๕ การจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น ให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ให้จ่ายแก่ผู้ประสพภัย หรือจ่ายแก่โรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลที่รักษาพยาบาลแทนผู้ประสพภัย

(๒) ให้จ่ายเป็นเงินสด หรือจ่ายเป็นเช็คที่มีได้ลงวันที่ล่วงหน้า

(๓) ให้จ่ายให้เสร็จเรียบร้อยภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับการร้องขอตามข้อ ๔ ทั้งนี้ โดยไม่ต้องรอพิสูจน์ความรับผิดชอบ

ข้อ ๖ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๐

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๔๑)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒ ให้บริษัทจ่ายเงินสมทบให้แก่กองทุนทดแทนผู้ประสบภัยภายในสามสิบวัน นับแต่วันสิ้นรอบสามเดือนในอัตราร้อยละสองของเบี้ยประกันภัยที่ได้รับจากผู้เอาประกันภัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕

การคำนวณเบี้ยประกันภัยที่ได้รับจากผู้เอาประกันภัยตามวรรคหนึ่งให้ใช้เกณฑ์สิทธิให้นำเบี้ยประกันภัยที่เกิดขึ้นในรอบสามเดือนใด แม้ว่าจะยังไม่ได้รับชำระในรอบสามเดือนนั้นมารวมคำนวณเป็นเบี้ยประกันภัยของรอบสามเดือนนั้น

ข้อ ๓ การจ่ายเงินสมทบ ตามข้อ ๒ ให้บริษัทจ่ายดังนี้

(๑) เงินสด เช็ค หรือครีฟ

(๒) โอนเงินเข้าบัญชีกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยที่ฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์

ข้อ ๔ ในกรณีที่บริษัทจ่ายเงินสมทบเป็นเช็ค หรือครีฟ บริษัทจะต้องส่งจ่ายกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย และเช็คหรือครีฟนั้นต้องเป็นเช็ค หรือครีฟที่ไม่ลงวันที่ล่วงหน้า

ข้อ ๕ ในกรณีที่บริษัทส่งเงินสมทบเพื่อจ่ายให้แก่กองทุนทดแทนผู้ประสบภัยเกินจำนวนที่ต้องชำระในรอบสามเดือนใด ให้บริษัทยื่นคำร้องตามแบบที่นายทะเบียนกำหนดเพื่อขอชำระเงินในส่วนที่เกินนั้นไปจ่ายเป็นเงินสมทบให้แก่กองทุนทดแทนผู้ประสบภัยในรอบสามเดือนต่อไปได้ จนกว่าเงินในส่วนที่เกินนั้นจะหมดลง

ข้อ ๖ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับสำหรับการจ่ายเงินสมทบให้แก่กองทุนทดแทนผู้ประสบภัยตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นต้นไป

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๔๑)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ และมาตรา ๑๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒ ลักษณะของเครื่องหมายที่แสดงว่ามีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถให้มีลักษณะตามแบบท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๓ ให้เจ้าของรถติดเครื่องหมายตามข้อ ๒ ไว้ที่กระจกหน้ารถด้านในหันข้อความของเครื่องหมายออกด้านนอก

กรณีไม่มีกระจกหน้ารถ ให้ติดเครื่องหมายดังกล่าวไว้ที่ที่สามารถมองเห็นข้อความด้านหน้าของเครื่องหมายได้ชัดเจน

ข้อ ๔ เครื่องหมายที่แสดงว่ามีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ยังมีผลอยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าเครื่องหมายนั้นจะสิ้นผล

ข้อ ๕ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นต้นไป

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๕ (พ.ศ. ๒๕๔๒)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒ ให้บริษัทจ่ายเงินสมทบให้แก่กองทุนทดแทนผู้ประสบภัยภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นรอบสามเดือนในอัตราร้อยละหนึ่งจุดห้าของเบี้ยประกันภัยที่ได้รับจากผู้เอาประกันภัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕”

ข้อ ๒ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นต้นไป

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๖ (พ.ศ. ๒๕๕๓)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๘ (๔) แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้รถของหน่วยงานราชการขององค์กรที่จัดตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญและหน่วยงานราชการอิสระขององค์กรใดๆตามที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญ ได้รับการยกเว้นไม่ต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายตามมาตรา ๘

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๔๓)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ และมาตรา ๑๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒ ลักษณะของเครื่องหมายแสดงว่ามีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถให้เป็นไปตามแบบท้ายกฎกระทรวงนี้ และให้มีสีลวดลายและวัสดุป้องกันการปลอมแปลงตามที่อธิบดีกรมการประกันภัยกำหนด”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกแบบเครื่องหมายแสดงว่ามีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถท้ายกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้แบบเครื่องหมายแสดงว่ามีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถท้ายกฎกระทรวงนี้แทน

ข้อ ๓ เครื่องหมายแสดงว่ามีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถท้ายกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ยังมีผลอยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าเครื่องหมายนั้นจะสิ้นผล

ข้อ ๔ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๓ เป็นต้นไป

**สรุปสาระสำคัญของแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครอง
ผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2540)**

มาตราที่ แก้ไขเพิ่มเติม	บทบัญญัติเดิม	บทบัญญัติที่แก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา 4	- ไม่มีบทนิยามคำว่า “คณะกรรมการ”	- เพิ่มบทนิยามคำว่า “ คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการคุ้มครอง ผู้ประสบภัยจากรถ
มาตรา 5	- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์มี อำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อ ปฏิบัติการตามพ.ร.บ.นี้	- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์มี อำนาจออกกฎกระทรวงและ <u>ประกาศ</u> เพื่อปฏิบัติการตามพ.ร.บ.นี้
มาตรา 6	- คณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัย จากรถ ประกอบด้วยปลัดกระทรวง พาณิชย์เป็นประธาน ผู้แทน กระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวง คมนาคม ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย ผู้แทนสมาคมประกันวินาศภัย เป็นกรรมการ และกรรมการอื่นซึ่ง เป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยของรัฐ 2 คน และจากคณะกรรมการคุ้มครอง ผู้ประสบภัยจากรถ 2 คน และให้ ผู้แทนกรมการประกันภัยเป็น เลขานุการ - มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ 2 ปี นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตาม วาระจะพ้นจากตำแหน่งเมื่อ 1. ตาย 2. ลาออก 3. คณะรัฐมนตรีให้ออก 4. เป็นบุคคลล้มละลาย	1. เพิ่มคณะกรรมการฯ คือผู้แทน กระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวง สาธารณสุข ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนกรมตำรวจ ผู้แทนสมาคม โรงพยาบาลเอกชน ผู้แทนแพทยสภา และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นไม่เกิน 4 คน 2. แก้ไขคณะกรรมการอื่นซึ่งเป็นอาจารย์ ในมหาวิทยาลัยของรัฐ 2 คนเป็น ผู้แทนจากทบวงมหาวิทยาลัยและ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจาก 2 คนเหลือ 1 ให้อธิบดีกรมการ ประกันภัยเป็นกรรมการและ เลขานุการ และผู้อำนวยการสำนักนาย ทะเบียนคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มาตราที่ แก้ไขเพิ่มเติม	บทบัญญัติเดิม	บทบัญญัติที่แก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา 6 ทวิ	<p>5. เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ</p> <p>6. ได้รับโทษจำคุกคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ</p> <p>การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุมมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก</p>	<p>- อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา 7 และมาตรา 20 และประกาศตามมาตรา 10 2. กำหนดมาตรฐานกลางของราชการและจำนวนเงินค่ารักษาพยาบาลและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลที่บริษัทหรือกองทุนต้องจ่ายให้แก่ผู้ประสบภัย 3. พิจารณาปัญหาเกี่ยวกับการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นและหรือเงินอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเกี่ยวกับราชการและจำนวนเงินค่ารักษาพยาบาลและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามที่นายทะเบียนขอความเห็นหรือตามที่ผู้ประสบภัยร้องขอ 4. ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตราที่ แก้ไขเพิ่มเติม	บทบัญญัติเดิม	บทบัญญัติที่แก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา 6 ตี	-	- เพิ่มข้อความมาตรา 6 เดิมคณะกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจ <u>ได้รับแต่งตั้งอีกได้</u>
มาตรา 6 จัตวา	-	1.กรณีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจาก ตำแหน่งก่อนครบวาระ การแต่งตั้ง คณะกรรมการตามมาตรา 6 แทนให้อยู่ ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลือของกร รรมการผู้นั้น
มาตรา 6 ข	-	2.กรณีมีการแต่งตั้งคณะกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นให้ผู้ซึ่งได้รับการ แต่งตั้งเพิ่มนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับ วาระที่เหลืออยู่
มาตรา 6 เบญจ	-	- กรณีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดำรง ตำแหน่งครบวาระแต่ยังมีได้มีการ แต่งตั้งเพิ่มใหม่ ให้กรรมการเดิม ปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะมี การได้รับแต่งตั้งกรรมการใหม่
มาตรา 6 ฉ	-	1.เพิ่มเติมจากมาตรา 6 เดิมหากประธาน กรรมการไม่มาประชุมหรือไม่สามารถ ปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้เลือกกรรมการคน หนึ่งไปเป็นประธานในที่ประชุม
มาตรา 6 ช	-	2. ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานใน ที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียง เป็นเสียงชี้ขาด
มาตรา 6 สัตต	-	- ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการ

มาตราที่แก้ไขเพิ่มเติม	บทบัญญัติเดิม	บทบัญญัติที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 6 อัญญา</p> <p>มาตรา 10</p>	<p>-</p> <p><u>หมวด ๑ การประกันความเสียหาย</u></p> <p>บริษัทต้องรับประกันตามมาตรา 7 หรือมาตรา 9 แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>- คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการมีอำนาจเรียกให้บริษัทสถานพยาบาลหรือบุคคลใดที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณาได้</p> <p>- หลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศ</p> <p>- กำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ</p> <p>1. จัดตั้ง “ บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด ” โดยบริษัททุกบริษัทต้องเข้าชื่อถือหุ้น อธิปไตยกรรมการประกันภัยรวมหุ้นที่มีผู้เข้าชื่อถือหุ้นจัดทำหนังสือบริคณห์สนธิและข้อบังคับ กำหนดรายชื่อผู้เป็นกรรมการและพนักงานสอบบัญชีชุดแรก และส่งไปจดทะเบียนบริษัท</p> <p>2. บริษัทกลางฯ เป็นบริษัทจำกัด ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และเป็นบริษัทประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยประกันวินาศภัย นับแต่ได้จดทะเบียน</p> <p>3. ทุก 3 เดือน บริษัทต้องออกเงินสมทบเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายของบริษัทกลางฯ</p> <p>4. บริษัทต้องมอบหมายการรับคำร้องขอและการและการมอบอำนาจและการจัดสรรเงินเพื่อสำรองจ่ายค่าสินไหมทดแทนบริษัท</p>

มาตราที่แก้ไขเพิ่มเติม	บทบัญญัติเดิม	บทบัญญัติที่แก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา 10 ทวิ	-	บริษัทใดฝ่าฝืนให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจ
มาตรา 14	-	ประกันวินาศภัยในส่วนที่เกี่ยวกับการประกันรถยนต์ของบริษัทนั้น
มาตรา 9	-	เพิ่มข้อความ เมื่อมีการกำหนดจำนวนเงินประกันภัยตามมาตรา 7 วรรคสองแล้ว หลักเกณฑ์ วิธีง่ายและระยะเวลาการจ่ายค่าสินไหมทดแทนนอกเหนือจากค่าเสียหายเบื้องต้น ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด
มาตรา 23	<p>1. ใน(4)มีความเสียหายจากรถเกิดแก่ผู้ประสบภัย แต่ไม่อาจทราบได้ว่ารถคันใดก่อให้เกิดความเสียหาย</p> <p>2. ใน(6)ความเสียหายที่เกิดแก่ผู้ประสบภัยนั้นเกิดจากรถตามมาตรา 8</p>	<p>ยกเลิก ชื่อของหมวด 2 “ ค่าเสียหายเบื้องต้น ” เป็น “ค่าสินไหมทดแทน</p> <p>หมวด 2 ค่าสินไหมทดแทน</p> <p>- ความเสียหายเกิดแก่ผู้ประสบภัย และรถคันที่ก่อให้เกิดความเสียหายนั้นหลบหนีไป หรือไม่อาจทราบได้ว่ารถคันใดก่อให้เกิดความเสียหาย</p> <p>- ความเสียหายที่เกิดแก่ผู้ประสบภัยนั้นเกิดจากรถตามมาตรา 8 ที่มีได้เอาประกันตามมาตรา 7</p>
มาตรา 31	1. กรณีที่ความเสียหายเกิดขึ้นเพราะความจงใจหรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเมื่อบริษัทหรือสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจากรถได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยแล้ว บริษัทหรือสำนักงานกองทุนฯ มีสิทธิไต่เบี่ยคืน หรือเรียกให้ผู้ประสบภัยคืนเงิน	1. เมื่อบริษัทได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นหรือค่าสินไหมทดแทน หรือเมื่อสำนักงานกองทุนฯ ได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยหรือหน่วยงานซึ่งเป็นเจ้าของรถตามมาตรา 8 ได้จ่ายเงินคืนกองทุนไปแล้วให้บริษัทหรือสำนักงานกองทุนฯ หรือหน่วยงานซึ่งเป็นเจ้าของรถตามมาตรา 8 มีสิทธิไต่เบี่ย หรือเรียกให้ผู้ประสบภัยคืนเงิน

มาตราที่แก้ไขเพิ่มเติม	บทบัญญัติเดิม	บทบัญญัติที่แก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา 32	<p>2. การใช้สิทธิเรียกเงินคืนต้องกระทำภายใน 1 ปีนับแต่วันที่ได้จ่ายเงินค่าเสียหายเบื้องต้น หรือภายใน 5 ปี นับแต่วันรู้ตัวผู้ซึ่งต้องรับผิดชอบ</p> <p>กรณีที่นายทะเบียนได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยสำหรับความเสียหายที่เกิดจากรถตามมาตรา 8 ให้หน่วยงานซึ่งเป็นเจ้าของรถ ส่งเงินคืนกองทุนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด</p>	<p>2. การใช้สิทธิต้องกระทำภายใน 1 ปี นับแต่วันที่รู้ตัวผู้ซึ่งต้องรับผิดชอบ และไม่เกิน 5 ปี นับแต่วันที่ได้จ่ายเงินค่าสินไหมทดแทน</p> <p>1. สำหรับความเสียหายที่เกิดจากรถตามมาตรา 8 ซึ่งไม่ได้เอาประกันความเสียหายตามมาตรา 7 ให้หน่วยงานผู้เป็นเจ้าของรถตามมาตรา 8 (1) (2) (3) หรือเจ้าของรถตามมาตรา 8 (4) ส่งเงินคืนกองทุน</p> <p>2. การจ่ายเงินคืนกองทุนสำหรับรถตามมาตรา 8 (1) (2) หรือ (3) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด</p>
มาตรา 33	<p><u>หมวด 3 กองทุนทดแทนผู้ประสบภัย</u></p> <p>ใน (2) เงินที่บริษัทจ่ายสมทบตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดตามมาตรา 36</p>	<p>ใน (2) เงินที่บริษัทจ่ายสมทบตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดตามมาตรา 36 และเงินเพิ่มที่ได้รับตามมาตรา 36 ทวิ</p>
มาตรา 34	<p>ให้มีสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจากรถขึ้นในกรมการประกันภัยเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับกองทุน</p>	<p>เพิ่มเติมเรื่องการจัดสรรเงินกองทุน การเบิกจ่าย การเก็บรักษา การจัดการกองทุน ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน อัตราเบี้ยประชุมของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการและค่าใช้จ่ายอื่นๆของสำนักงานกองทุน ฯ ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด</p>
มาตรา 36	<p>ให้บริษัทจ่ายเงินสมทบให้แก่กองทุนเป็นรายปี ในอัตราไม่เกินร้อยละ 2 ของเบี้ยประกันภัยที่ได้รับแต่ละปี</p>	<p>ให้บริษัทจ่ายเงินสมทบให้แก่กองทุนทุกรอบ 3 เดือน ในอัตราไม่เกินร้อยละ 10 ของเบี้ยประกันภัยที่ได้รับในแต่ละ 3 เดือน</p>

มาตราที่แก้ไขเพิ่มเติม	บทบัญญัติเดิม	บทบัญญัติที่แก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา 36 ทวิ	-	บริษัทใดไม่จ่ายเงินสมทบให้แก่กองทุนให้ถูกต้องครบถ้วนต้องเสียเงินเพิ่มในอัตราร้อยละ 2 ต่อเดือนของเงินสมทบที่ไม่ได้จ่าย
มาตรา 37	หมวด 4 บทกำหนดโทษ เจ้าของรถผู้ใดไม่จัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ 10,000-50,000 บาท	ระวางโทษปรับไม่เกิน 10,000 บาท
มาตรา 38	บริษัทใดไม่รับประกันภัยรถยนต์ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 100,000 - 500,000 บาท	บริษัทใดไม่รับประกันภัยรถยนต์ หรือ ไม่ปฏิบัติตามมาตรา 10 ทวิ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ 50,000 - 250,000 บาท
มาตรา 39	ผู้ใดฝ่าฝืนรถไม่ได้จัดให้มีการประกันความเสียหาย ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ 10,000-50,000 บาท	ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 10,000 บาท
มาตรา 40	เจ้าของรถผู้ใดไม่ติดเครื่องหมายไว้ว่ารถหรือบริษัทไม่แจ้งการบอกเลิกให้นายทะเบียนทราบ หรือเจ้าของรถไม่ส่งคืนเครื่องหมายต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 2,000 บาท	ระวางโทษปรับไม่เกิน 1,000 บาท
มาตรา 43	เจ้าของรถติดหรือแสดงเครื่องหมายที่ต้องส่งคืนนายทะเบียนต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ 5,000-20,000 บาท	ระวางโทษปรับไม่เกิน 5,000 บาท
มาตรา 44	บริษัทหรือเจ้าของรถไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัย หรือจ่ายไม่ครบจำนวน (ตามมาตรา 20 และ มาตรา 26) ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ 10,000-50,000 บาท	กำหนดโทษเท่าเดิม แต่เปลี่ยนจากมาตรา 20 เป็นมาตรา 25 ซึ่งในมาตรานี้อ้างถึง มาตรา 20 มาตรา 23 และมาตรา 24 ให้ถือว่าค่าเสียหายเบื้องต้นเป็นส่วนหนึ่งของเงินค่าสินไหมทดแทนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตราที่แก้ไขเพิ่มเติม	บทบัญญัติเดิม	บทบัญญัติที่แก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา 19	-	ให้มีบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถจำกัด ดำเนินการทุกจังหวัดให้แล้วเสร็จภายใน 1 ปี นับแต่วันที่ พ.ร.บ. (ฉบับที่ 3) ใช้นบังคับ
มาตรา 20	-	ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ภาคผนวก จ

หนังสือขออนุญาตเก็บแบบสอบถามผู้ป่วยที่ประสบภัยจากรถในโรงพยาบาลตำรวจ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

1 เมษายน 2547

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลผู้ป่วยที่ประสบภัยจากรถในโรงพยาบาลตำรวจ
เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลตำรวจ

เนื่องด้วยสหสาขาวิชาพัฒนามนุษย์และสังคม บัณฑิตวิทยาลัยโดยความร่วมมือของ สถาบันวิจัยสังคมสถาบันเอเชียศึกษา และวิทยาลัยประชากรศาสตร์ได้เปิดสอนระดับปริญญาโทเพื่อสร้างผู้เชี่ยวชาญทางด้านวิจัยเพื่อพัฒนาสังคมให้มีความรู้และประสบการณ์ในการวิจัยไปใช้ในงานที่เกี่ยวกับการพัฒนาประเทศ

ในการนี้ น.ส.ศุภวรรณ อัดตพันธ์ นิสิตปริญญาโทหลักสูตรดังกล่าวได้ทำการศึกษาวิทยานิพนธ์เรื่อง “ ความรู้ของผู้ป่วยที่ประสบภัยจากรถต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535 : ศึกษากรณีผู้ป่วยในโรงพยาบาลตำรวจ ”

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์จากผู้ป่วยที่ประสบภัยจากรถที่เข้ารับการรักษาแผนกผู้ป่วยในของโรงพยาบาลตำรวจ พร้อมกันนี้ได้แนบโครงร่างวิทยานิพนธ์ดังกล่าวมาด้วย อนึ่ง ทางหลักสูตรหวังเป็นอย่างยิ่งในความร่วมมือและขอขอบคุณมา ณ. โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ดร.ศิริเชษฐ์ สังขะมาน
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ภาคผนวก ฉ

หนังสืออนุญาตให้เก็บข้อมูลในโรงพยาบาลตำรวจ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ องค์กรแพทย์ โรงพยาบาลตำรวจ โทร. 4315

ที่ (X029.2(องค์กรแพทย์)/ 16 วันที่ ๒๐ เมษายน 2547

เรื่อง อนุญาตให้ทำการศึกษาวิจัยในมนุษย์ในโรงพยาบาลตำรวจ

เรียน คุณศุภวรรณ อัคคพันธ์

ตามที่ท่านได้ขอเสนอโครงการวิจัยในมนุษย์ เรื่อง ขออนุญาตทำการเก็บรวบรวมข้อมูลวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยที่มีผลต่อความรู้ของผู้ป่วยที่ประสบภัยจากรถ ที่มีต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535" นั้น

ทางคณะกรรมการวิจัยในมนุษย์ องค์กรแพทย์ โรงพยาบาล ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นไปดเม กฎเกณฑ์ของแพทยสภา ว่าด้วยเรื่องการวิจัยในมนุษย์ จึงอนุญาตให้ทำการวิจัยในโครงการดังกล่าวได้ตั้งแต่นี้ เป็นต้นไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ท.ศ.อ.

(สุรพล เกษประเสริฐ)

ประธานคณะกรรมการการวิจัยในมนุษย์ฯ รพ.พจ.

ภาคผนวก ข
แบบสอบถาม

แบบสอบถามผู้ป่วยที่ประสบภัยจากรถ
เรื่อง
ความรู้ของผู้ป่วยที่ประสบภัยจากรถต่อพระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535
ศึกษากรณีผู้ป่วยในที่มารับบริการแผนกอุบัติเหตุ
โรงพยาบาลตำรวจ กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งเป็น 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ของผู้ป่วยที่ประสบภัยจากรถต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นของผู้ป่วยที่ประสบภัยจากรถที่มีต่อ การรวบรวมเอกสาร การรับบริการทางการแพทย์ การได้รับการคุ้มครองตามสิทธิ ปัญหาและอุปสรรค การใช้สิทธิที่มีต่อ พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535

ส่วนที่ 4 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ป่วยที่ประสบภัยจากรถที่มีต่อ พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม(เลือกกาเครื่องหมาย ลงในช่อง () และกรอกข้อความลงในช่องว่าง)

1. เพศ

() 1. ชาย

() 2. หญิง

2. อายุ ปี

3. สถานภาพสมรส

() 1. โสด

() 2. สมรส

() 3. ม้าย

() 4. หย่า

4. ระดับการศึกษา

() 1. ไม่ได้รับการศึกษา

() 4. ป.ว.ส. / อนุปริญญา

() 2. ประถมศึกษา

() 5. ปริญญาตรี

() 3. มัธยมศึกษา

() 6. สูงกว่าปริญญาตรี

5. อาชีพ

☐ 1. รับราชการ	☐ 6. นักเรียน / นักศึกษา
☐ 2. รัฐวิสาหกิจ	☐ 7. พนักงานบริษัท
☐ 3. ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว	☐ 8. รับจ้างทั่วไป(ระบุ)
☐ 4. เกษตรกรรม	☐ 9. อื่นๆ (ระบุ)
☐ 5. แม่บ้าน / พ่อบ้าน	

6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

☐ 1. ไม่มีรายได้	☐ 5. 8,001 – 10,000 บาท
☐ 2. ต่ำกว่า 2,000 บาท	☐ 6. 10,001 – 12,000 บาท
☐ 3. 2,000 – 5,000 บาท	☐ 7. 12,000 บาทขึ้นไป
☐ 4. 5,001 – 8,000 บาท	

7. ภูมิลำเนาเดิม

☐ 1. ภาคเหนือ	☐ 5. ภาคตะวันตก
☐ 2. ภาคใต้	☐ 6. ภาคกลาง
☐ 3. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	☐ 7. กรุงเทพมหานคร
☐ 4. ภาคตะวันออก	☐ 8. เขตปริมณฑล

8. ที่อยู่ปัจจุบัน

☐ 1. ภาคเหนือ	☐ 5. ภาคตะวันตก
☐ 2. ภาคใต้	☐ 6. ภาคกลาง
☐ 3. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	☐ 7. กรุงเทพมหานคร
☐ 4. ภาคตะวันออก	☐ 8. เขตปริมณฑล

9. ท่านเคยรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ตาม พ.ร.บ. คู่สมรสผู้ประสบภัยจากรถมาก่อนหรือไม่

1. ไม่เคย
2. เคย
3. ไม่แน่ใจ

10. ท่านเคยใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ มาก่อนที่ท่านจะประสบอุบัติเหตุในครั้งนี้หรือไม่

1. ไม่เคย
2. เคย (จำนวน ครั้ง)

11. ลักษณะการเกิดอุบัติเหตุ ครั้งนี้
- () 1. ถูกรถยนต์เฉี่ยว
 - () 2. ถูกรถจักรยานยนต์เฉี่ยว
 - () 3. ถูกรถยนต์ชน(คนเดินเท้า,คนข้ามถนน)
 - () 4. ตกจากรถจักรยานยนต์
 - () 5. รถจักรยานยนต์คว่ำหรือเสียหลักล้มเอง
 - () 6. รถยนต์ชนสิ่งอื่น(ป้าย,เสาไฟฟ้า,ฯลฯ)
 - () 7. รถยนต์คว่ำ
 - () 8. รถยนต์ชนกับรถยนต์
 - () 9. รถยนต์ชนกับรถจักรยานยนต์
 - () 10. รถจักรยานยนต์ชนกับรถยนต์
 - () 11. รถจักรยานยนต์ชนกับรถจักรยานยนต์
 - () 12. รถจักรยานยนต์ชนกับรถบรรทุก
 - () 13. อื่นๆ (ระบุ)
12. ผู้ประสบภัยจากรถ ในขณะที่ประสบอุบัติเหตุจากรถ เป็น (ถ้าไม่ตอบ ข้อ 1. ให้ข้ามไปคำถามข้อ 15.)
- () 1. ผู้ขับขี่
 - () 2. ผู้โดยสาร / ซ้อนท้าย
 - () 3. คนเดินเท้า
 - () 4. คนเดินข้ามถนน
 - () 5. อื่นๆ (ระบุ)
13. สถานภาพของผู้ประสบภัยในการครอบครองรถขณะเกิดเหตุ
- () 1. เจ้าของรถ
 - () 2. ผู้ยืมใช้รถ
 - () 3. ลูกจ้าง
 - () 4. ผู้เช่า
14. ถ้าเป็นผู้ขับขี่ ใช้รถเฉลี่ยวันละกี่ชั่วโมงต่อวัน ชั่วโมง

15. รถคันเกิดเหตุเป็นรถประเภทใด

☐ 1. รถจักรยานยนต์	☐ 5. รถตู้รับจ้าง
☐ 2. รถยนต์นั่งส่วนบุคคล	☐ 6. รถโดยสารประจำทาง
☐ 3. รถบรรทุก	☐ 7. รถทัวร์
☐ 4. รถกระบะ	☐ 8. อื่นๆ (ระบุ)

16. การเบิกค่าเสียหายครั้งนี้เบิกจาก

1. บริษัทประกันภัย
2. กองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจากรถ
3. บัตร 30 บาท
4. บัตรประกันสังคม
5. บัตรประกันสุขภาพเอกชน
6. บัตรข้าราชการ
7. อื่นๆ(ระบุ).....

17. กรณีเบิกค่าเสียหายจากบริษัทประกันภัย ท่านเบิกจากบริษัทประกันภัยใด

1. บริษัท กลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ
2. บริษัท ไทยศรีชูริประกันภัย
3. บริษัท สัมพันธ์ประกันภัย
4. บริษัท สินมั่นคงประกันภัย
5. บริษัท นำสินประกันภัย
6. บริษัท อาคเนย์ประกันภัย
7. บริษัท มิตรแท้ประกันภัย
8. บริษัท นารายณ์ประกันภัย
9. บริษัท วิริยะประกันภัย
10. บริษัท พัชรประกันภัย
11. ไม่แน่ใจ
12. อื่นๆ ระบุ.....

18. ท่านได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คู่คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 จากสื่อใดมากที่สุด
(ตอบได้ 1 ข้อ)

() 1. บุคคลในครอบครัว / ญาติพี่น้อง	() 6 โทรทัศน์
() 2. เพื่อน / เพื่อนบ้าน / เพื่อนร่วมงาน	() 7. หนังสือพิมพ์
() 3. แผ่นพับ / โปสเตอร์	() 8. วิทยุ
() 4. นิตยสาร / วารสาร	() 9. อื่นๆ (ระบุ)
() 5. กรมธรรม์ประกันภัย	

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ของผู้ป่วยที่ประสบภัยจากรถ ที่มีต่อ พ.ร.บ. ในด้านวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติ จำนวนวงเงินคุ้มครองเมื่อประสบอุบัติเหตุ สิทธิประโยชน์ที่ได้รับความคุ้มครอง หลักฐานและเอกสารที่ใช้ในการเรียกร้องค่าเสียหาย บทกำหนดโทษ คำชี้แจง เลือกกาเครื่องหมาย ลงในช่อง () ที่ท่านเห็นว่าถูกต้องเพียงคำตอบเดียว

ข้อ	ความรู้เรื่องพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ	ถูก	ผิด
	วัตถุประสงค์ของ พ.ร.บ.		
1.	พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถช่วยบรรเทาความเดือดร้อนเรื่องค่ารักษาพยาบาลของผู้ป่วยที่ประสบภัยจากรถ		
2.	พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายของโรงพยาบาลในการสงเคราะห์ค่ารักษาพยาบาลของผู้ป่วยที่ประสบภัยจากรถ		
3.	รัฐบาลออก พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถขึ้นเพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนธุรกิจประกันภัย ให้เจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ		
	จำนวนวงเงินคุ้มครองเมื่อประสบอุบัติเหตุ		
4.	ค่าเสียหายเบื้องต้น ขณะนี้กำหนดจำนวนเงินคุ้มครอง 15,000 บาทต่อหนึ่งคนในกรณีบาดเจ็บ และไม่เกิน 35,000 บาทต่อหนึ่งคนในกรณีเสียชีวิต		
5.	หากผู้ขับขี่ที่ประสบภัยจากรถเป็นฝ่ายประมาทเอง จำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้นคือ 15,000 บาท		
6.	สิทธิในการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนนอกเหนือจากค่าเสียหายเบื้องต้นกรณีความเสียหายต่อร่างกาย รวมค่าเสียหายเบื้องต้นในวงเงินคุ้มครอง 50,000 บาทต่อหนึ่งคน		
7.	หากผู้ประสบภัยจากรถตาบอด บริษัทประกันภัยจะจ่ายค่าเสียหายให้เป็นเงิน 100,000 บาท		

ข้อ	ความรู้เรื่องพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ	ถูก	ผิด
8.	การสำรองจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าทดแทน ค่าปลงศพ ในกรณีมีการทำ พ.ร.บ.๗ ไว้ เมื่อเกิดอุบัติเหตุขึ้นและไม่มีฝ่ายใดยอมรับผิด บริษัทประกันภัย จะสำรองจ่ายค่าทดแทน หรือ ค่าปลงศพ เป็นจำนวนเงิน 100,000 บาทต่อหนึ่งคน		
9.	ผู้ประสบภัยจากรถที่เสียชีวิต จะได้รับความคุ้มครองในวงเงิน 100,000 บาทต่อหนึ่งคน		
	สิทธิประโยชน์ที่ได้รับความคุ้มครอง		
10.	ผู้ขับขี่เท่านั้นที่ประสบอุบัติเหตุจากรถ จึงจะได้รับความคุ้มครองตามพ.ร.บ.๗ นี้ ไม่รวมถึงผู้โดยสารที่อยู่ในรถ		
11.	หากผู้ประสบภัยเสียชีวิต จะไม่ได้รับการชดใช้ค่าเสียหายตามกฎหมายนี้ จากบริษัทประกันภัย		
12.	ความคุ้มครองของ พ.ร.บ.๗ ให้ความคุ้มครอง เฉพาะค่าเสียหายที่เกิดขึ้นกับร่างกายเท่านั้น ไม่รวมถึงค่าเสียหายที่เกิดกับทรัพย์สิน เช่น ค่าซ่อมรถ		
13.	ค่าจ้างพยาบาลพิเศษ รวมอยู่ในความคุ้มครองของ พ.ร.บ.๗ ฉบับนี้		
14.	การขอรับค่าเสียหายเบื้องต้น ผู้ประสบภัยจากรถต้องร้องขอรับค่าเสียหายภายใน 180 วัน นับตั้งแต่วันเกิดเหตุ		
15.	เมื่อถูกรถชนแล้วหลบหนี ผู้ประสบภัยจากรถสามารถเบิกค่าเสียหายเบื้องต้นได้ที่กองทุนทดแทนฯ		
16.	เมื่อรถ 2 คันชนกัน ค่ารักษาพยาบาลที่เกิน 15,000 บาท ผู้ประสบภัยจะได้รับเมื่อมีการพิสูจน์ถูกผิดแล้ว โดยบริษัทประกันภัยฝ่ายที่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมายจะเป็นผู้จ่ายค่าเสียหายส่วนนี้ให้แก่ผู้ประสบภัย		
17.	บริษัทประกันภัยต้องจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ท่านภายใน 7 วัน นับตั้งแต่วันที่ร้องขอ		
18.	หากบริษัทประกันภัยไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นครบตามจำนวนท่านสามารถร้องขอไปที่สำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจากรถได้		
19.	โรงพยาบาลสามารถยื่นเรื่องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นแทนผู้ประสบภัยได้		
20.	ค่าอวัยวะเทียม เช่น ขาเทียม ถือเป็นค่าสินไหมทดแทนนอกเหนือจากค่าเสียหายเบื้องต้น		

ข้อ	ความรู้เรื่องพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ	ถูก	ผิด
21.	ค่าเสียหายที่ผู้ประสบภัยไม่สามารถประกอบการงานได้ ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ถือเป็นค่าสินไหมทดแทนนอกเหนือจากค่าเสียหายเบื้องต้น		
	<u>หลักฐานและเอกสารที่ใช้ในการเรียกร้องค่าเสียหาย</u>		
22.	การขอรับค่าเสียหายต่อร่างกาย ใช้เอกสาร 2 อย่าง ได้แก่ ใบเสร็จเกี่ยวกับการรักษาของโรงพยาบาล และสำเนาบัตรประชาชน		
23.	ในกรณีผู้ประสบภัยจากรถเสียชีวิต เอกสารที่ใช้ในการเบิกค่าเสียหาย ได้แก่ สำเนารมบัตรของผู้ประสบภัยจากรถ และสำเนาทicketประจำวันตำรวจที่แสดงว่าถึงแก่ความตายเนื่องจากประสบภัยจากรถ		
24.	หากบริษัทประกันภัยจ่ายไม่ครบตามจำนวน เบิกค่าเสียหายได้จากกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจากรถ โดยระบุข้อเท็จจริง ชื่อบริษัทประกันภัย หมายเลขกรมธรรม์ จำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้นที่ประสงค์ได้รับและวันที่ไปยื่นขอรับค่าเสียหาย		
25.	หากผู้ประสบภัยจากรถจะเบิกค่าสินไหมทดแทนนอกเหนือจากค่าเสียหายเบื้องต้น ต้องมีหลักฐานเพิ่มเติม ได้แก่ หนังสือยอมรับผิด หรือความเห็นของพนักงานสอบสวนว่าเปรียบเทียบปรับฝ่ายใดให้ฝ่ายนั้นเป็นฝ่ายผิด		
	<u>บทกำหนดโทษ</u>		
26.	เจ้าของรถไม่ทำ พ.ร.บ.๑ กับบริษัทประกันภัยต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 1,000 บาท		
27.	เจ้าของรถไม่ติดเครื่องหมาย พ.ร.บ.๑ ที่หน้ารถ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 1,000 บาท		
28.	บริษัทประกันภัยปฏิเสธไม่รับทำ พ.ร.บ.๑ ต้องระวางโทษตั้งแต่ 50,000 - 250,000 บาท		
29.	บริษัทประกันภัยไม่จ่ายค่าเสียหายให้แก่ผู้ประสบภัยเมื่อร้องขอ เมื่อกองทุนทดแทนได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไปแล้ว บริษัทประกันภัยต้องส่งคืนเงินค่าเสียหาย พร้อมเงินเพิ่มร้อยละ 20 ของจำนวนค่าเสียหายเบื้องต้นที่กองทุนทดแทนได้จ่ายไป		
30.	หากผู้ประสบภัยจากรถแสดงหลักฐานเท็จ เพื่อขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 20,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ		

ข้อ	ความรู้เรื่องพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค	ถูก	ผิด
31.	หากผู้ใดปลอมเครื่องหมาย พ.ร.บ.๑ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 6 เดือน- 5 ปี และปรับตั้งแต่ 10,000 - 100,000 บาท		
32.	หากผู้ใดนำเครื่องหมายปลอมไปติดกับรถ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ 10,000 - 100,000 บาท		

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นของผู้ป่วยที่ประสบภัยจากรถที่มีต่อ การรวบรวมเอกสาร การรับบริการทางการแพทย์ การได้รับการคุ้มครองตามสิทธิ ปัญหาและอุปสรรค การใช้สิทธิที่มีต่อ พ.ร.บ. คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2535

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย \surd ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดโดยเลือกเพียงคำตอบเดียวในแต่ละข้อ และโปรดตอบทุกข้อ

	ข้อความ	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
1.	เอกสารที่ใช้ในการตั้งเบิกค่ารักษาพยาบาลตาม พ.ร.บ. กับบริษัทประกันภัยไม่มีความยุ่งยาก					
2.	การมี พ.ร.บ.๑ ทำให้ผู้บริโภคได้รับการรักษาที่สะดวกรวดเร็วขึ้น					
3.	การให้โรงพยาบาลเป็นผู้เบิกค่าเสียหายเบื้องต้นช่วยลดความวิตกกังวลเรื่องค่ารักษาพยาบาลของผู้ประสบภัย					
4.	รถ 2 คันชนกัน ถ้าไม่มีฝ่ายใดยอมรับผิดชอบ ค่ารักษาที่เกิน 15,000 บาท ควรมีการจัดตั้งกองทุนขึ้นมาสำรองจ่ายให้ผู้ประสบภัยไปก่อน					
5.	ค่ารักษาพยาบาลเบื้องต้นเมื่อประสบอุบัติเหตุจากรถจำนวน 15,000 บาทนั้นเหมาะสมดีแล้ว					
6.	วงเงินคุ้มครองสูงสุด 100,000 บาทนั้นเหมาะสมดีแล้ว					
7.	พ.ร.บ. ควรเพิ่มความคุ้มครองเกี่ยวกับค่าชดเชยหยุดงาน ค่าใช้จ่ายขณะรับการรักษาพยาบาล					

	ข้อความ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
8.	ระยะเวลาในการยื่นเรื่องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นตาม พ.ร.บ.คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถภายใน 6 เดือนนับแต่วันเกิดเหตุเหมาะสมดีแล้ว					
9.	ท่านรู้สึกเสียเวลาในการติดต่อหน่วยงานหรือบุคคลอื่นๆที่เกี่ยวข้องในการติดตามเอกสาร					
10.	การร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นตาม พ.ร.บ.คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถมีความลำบากในการยื่นหลักฐานเอกสารต่อบริษัทประกันภัย					
11.	การพิสูจน์ถูกผิดเป็นกระบวนการที่ล่าช้ากว่าจะได้รับ การชดใช้ค่าเสียหาย					
12.	ท่านรู้สึกยุ่งยากในการติดต่อขอใบแจ้งความกับ เจ้าหน้าที่ตำรวจ					

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ป่วยที่ประสบภัยจากรถที่มีต่อ พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ซ
หนังสือรับรองแบบสอบถาม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

30 สิงหาคม 2547

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ตรวจแบบสอบถาม
เรียน คุณนิคม จันกง

เนื่องด้วยสหสาขาวิชาพัฒนามนุษย์และสังคม บัณฑิตวิทยาลัย โดยความร่วมมือของสถาบันวิจัยสังคม สถาบันเอเชียศึกษา และวิทยาลัยประชากรศาสตร์ ได้เปิดสอนระดับปริญญาโทเพื่อสร้างผู้เชี่ยวชาญทางด้านวิจัยเพื่อพัฒนาสังคม ให้มีความรู้และประสบการณ์ในการวิจัยไปใช้ในงานที่เกี่ยวกับการพัฒนาประเทศ

ในการนี้ น.ส. ศุภวรรณ อัคคพันธ์ นิสิตปริญญาโทหลักสูตรดังกล่าวมีความจำเป็นที่จะขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือแบบสอบถาม เนื่องจากทางหลักสูตรเล็งเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้เชี่ยวชาญทางด้านกฎหมาย พิจารณาตรวจสอบเครื่องมือแบบสอบถามในการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความรู้ของผู้ป่วยที่ประสบภัยจากโรคต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535 : ศึกษากรณีผู้ป่วยใน โรงพยาบาลตำรวจ” ซึ่งเครื่องมือดังกล่าวมีความสำคัญอย่างยิ่งในการเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือแบบสอบถามแก่นิสิต หนึ่ง ทางหลักสูตรหวังเป็นอย่างยิ่งในความร่วมมือ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

ดร.ศิริเชษฐ์ สังขะมาน
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

หนังสือรับรอง

30 สิงหาคม 2547

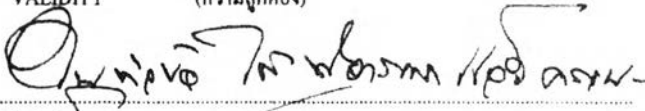
ข้าพเจ้า นาย นิคม จันคง ตำแหน่ง ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการฝ่ายสินค้าใหม่รถยนต์
ปัจจุบันทำงานที่ บริษัท มิตรแท้ประกันภัย จำกัด ได้ตรวจสอบเครื่องมือแบบสอบถามงานวิจัยเรื่อง
“ ความรู้ของผู้ป่วยที่ประสบภัยจากรถต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535 :
ศึกษากรณีโรงพยาบาลคำม่วง ” แล้ว

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า งานวิจัยของ น.ส. ศุภวรรณ อัครพันธ์ มีความเชื่อถือ และมีความถูกต้อง ครบถ้วนตามพระราชบัญญัติผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535

RELIABLEITY (ความเชื่อถือ)

VALIDITY (ความถูกต้อง)

ขอเสนอแนะ

 น.ส. ศุภวรรณ อัครพันธ์
 ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการฝ่ายสินค้าใหม่รถยนต์
 บริษัท มิตรแท้ประกันภัย จำกัด

ลงชื่อ

(นายนิคม จันคง)

ผู้ตรวจ (นายนิคม จันคง)

ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการฝ่ายสินค้าใหม่รถยนต์

บริษัท มิตรแท้ประกันภัย จำกัด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

30 สิงหาคม 2547

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบตาม
เรียน คุณจุลินทร์ จุฬาวังอุทิศ

เนื่องด้วยสหสาขาวิชาพัฒนามนุษย์และสังคม บัณฑิตวิทยาลัย โดยความร่วมมือของสถาบันวิจัยสังคม สถาบันเอเชียศึกษา และวิทยาลัยประชากรศาสตร์ ได้เปิดสอนระดับปริญญาโทเพื่อสร้างผู้เชี่ยวชาญทางด้านวิจัยเพื่อพัฒนาสังคม ให้ความรู้และประสบการณ์ในการวิจัยไปใช้ในงานที่เกี่ยวกับการพัฒนาประเทศ

ในการนี้ น.ศ. สุภาวรรณ อัครพันธ์ นิสิตปริญญาโทหลักสูตรดังกล่าวมีความจำเป็นที่จะขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือแบบสอบถาม เนื่องจากทางหลักสูตรสังเกตเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้เชี่ยวชาญทางด้านกฎหมาย พิจารณาตรวจสอบเครื่องมือแบบสอบถามในการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง " ความรู้ของผู้ป่วยที่ประสบภัยจากรถต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535 : ศึกษากรณีผู้ป่วยใน โรงพยาบาลตำรวจ " ซึ่งเครื่องมือดังกล่าวมีความสำคัญอย่างยิ่งในการเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือแบบสอบถามแก่นิสิต อนึ่ง ทางหลักสูตรหวังเป็นอย่างยิ่งในความร่วมมือ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

ดร.ศิริชัย ตั้งจะมาน
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

หนังสือรับรอง

30 สิงหาคม 2547

ข้าพเจ้า นาย จุลินทร์ จุฬาวังฤทธิ์ ตำแหน่ง ผู้จัดการส่วนสินค้าหมอตแทน ปัจจุบัน
ทำงานที่ บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ได้ตรวจสอบเครื่องมือแบบสอบถามงานวิจัยเรื่อง
“ ความรู้ของผู้ป่วยที่ประสบภัยจากรถต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535 :
ศึกษากรณีโรงพยาบาลตำรวจ ” แล้ว

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า งานวิจัยของ น.ศ. ศุภวรรณ อัคคพันธ์ มีความเชื่อถือ และม
ความถูกต้อง ครบถ้วนตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535

- RELIABLEITY (ความเชื่อถือ)
- VALIDITY (ความถูกต้อง)

ข้อเสนอแนะ : สภาทนายความฟ้องสำนักงานประกันสังคมใช้ข้อมูลดังกล่าว
แล้ว เป็นข้อมูลตรวจสอบความถูกต้องแล้ว เครื่องมือวิจัย (แบบสอบถามผู้ประสบ
ภัยจากรถ) ที่มีขั้นตอนการตอบที่ซ้ำซ้อน และไม่สัมพันธ์กับเนื้อหาของ
โดยทั้งทงนี้ หากจากนี้จะเป็นที่แปลกประหลาด หรือข้อบก
จุดที่ควรระวังในขั้นตอน ดังต่อไปนี้ ประเด็นที่ 1 ทัศนคติ
อิทธิพล (ไม่พบในฉบับ) ได้ถามรับทราบแล้วแต่ยังไม่พบ
โดยที่เนื้อหาสาระโดยคร่าว ๆ จะเห็นได้ว่ามีความสัมพันธ์กันกับ
จุดที่ 1 เป็นที่ ควรพิจารณาว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่
ส่วนในขั้นตอนที่ได้แก่ผู้ประสบภัย, ในขั้นที่ 2 ของแบบสอบถาม
ความถี่ในการเกิดอุบัติเหตุควรพิจารณาด้วย จะได้ไม่ซ้ำซ้อน
อันนี้ มีที่มาจากทางวิทยานิพนธ์ (ในสาขาวิชาสังคม) ที่มีเนื้อหา
ศึกษาและใช้แบบสอบถามดังกล่าว ได้เกิดปัญหาแล้ว หากผู้เขียนแบบสอบถาม
อันนี้ ไม่สามารถแก้ไขได้

ลงชื่อนายจุลินทร์ จุฬาวังฤทธิ์
ผู้จัดการส่วนสินค้าหมอตแทน
(นาย จุลินทร์ จุฬาวังฤทธิ์)

ผู้จัดการส่วนสินค้าหมอตแทน
บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวศุภวรรณ อัดตพันธ์ เกิดเมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม พ.ศ. 2520 ที่จังหวัด กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีนิติศาสตร์บัณฑิต (น.บ.) จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อปีการศึกษา 2542 หลังจากนั้นได้เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาพัฒนามนุษย์และสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา พ.ศ. 2545 ระหว่างศึกษาได้ทำงานในตำแหน่งนักกฎหมายของบริษัทไทยประกันภัย จำกัด(มหาชน) และตำแหน่งฝ่ายต้อนรับลูกค้าต่างประเทศ บริษัทโตโยต้ามอเตอร์ส์ (ประเทศไทย) จำกัด